

Banská Bystrica 02.12.2022

UV 8751/I-35-2021

ROZHODNUTIE

Vo veci návrhu navrhovateľa Slovenské elektrárne, a. s., Mlynské Nivy 47, 821 09 Bratislava, zastúpeného v konaní spoločnosťou LITVÁKOVÁ A SPOL., Patentová a známková kancelária, Sliachska 1/A, 831 02 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“) na výmaz úžitkového vzoru č. 8751 s názvom „Tuhé druhotné palivo a spôsob jeho výroby a použitia“ majiteľov Ing. Jána Gondáša, Lučenec 1, Ing. Jána Maráka, Lučenec 1 a Miroslava Vaculčiaka, Lovinobaňa (ďalej „majiteľ“), rozhodol Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) podľa § 44 ods. 1, písm. a) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov takto:

úžitkový vzor č. 8751 sa vymazáva z registra úžitkových vzorov

Kaucia sa podľa § 46 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vracia navrhovateľovi.

Odôvodnenie:

Úradu bol 27.9.2021 doručený návrh na výmaz úžitkového vzoru č. 8751 s názvom „Tuhé druhotné palivo a spôsob jeho výroby a použitia“ (ďalej „napadnutý úžitkový vzor“ alebo „napadnuté riešenie“).

Navrhovateľ v podaní návrhu uviedol, že napadnutý úžitkový vzor nespĺňal v čase svojho podania podmienky ochrany podľa § 4 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ predložil nasledujúce namietané dokumenty:

- vyhlášku Ministerstva životného prostredia SR č. 367/2015 Z. z. z 3.11.2015, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 228/2014 Z. z., ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách (D1),
- vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 228/2014 Z. z. z 11.8.2014, ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách (D1a),
- článok J. Ekart a kol. „The processes of preparation for the production of solid fuels from non-hazardous waste“ (D2),
- dokument „Kvalitatívne parametre tuhého druhotného paliva“ zverejnený v marci 2017 z web stránky kvalitativne_parametre_tdp_ecoenergo_plus_16.pdf (gbsbroup.sk) (D3),
- dokument „Kvalitatívne parametre tuhého druhotného paliva“, na ktorom je link preukazujúci, že dokument D3 bol nahratý v marci 2017 (uploads/2017/03) (D3-1),
- dokument „Kvalitatívne parametre druhotného paliva z odpadového dreva“ zverejnený v marci 2017, ktorý je dostupný na webovej stránke http://gbsgroup.sk/wpcontent/uploads/2017/03/kvalitativne_parametre_dpd_ecoenergo_17.pdf. (D4),
- dokument „Kvalitatívne parametre druhotného paliva z odpadového dreva“, na ktorom je link preukazujúci, že dokument bol nahratý v marci 2017 (uploads/2017/03) (D4-1),
- vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z. z 13.11.2015, ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov (D5),

- „Linka na mechanicko-biologickú úpravu-zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu výroby TAP“, stanovisko z 9.4.2018 (D6),
- web stránka <https://sk.wikipedia.org/wiki/Výhrevnosť>, verzia zo 7.7.2017 (D7),
- publikácia „Teplárenství“ autorov Jaroslav Kadrnoška a Ladislav Ochrana, vydaná v decembri 2001, vydavateľstvo Akademické nakladatelství CERM, s. r. o. Brno (D8 a D8a),
- STN 480058 – Sortimenty dreva. Listnaté štiepky a piliny (D9),
- odborná prednáška „Odpad ako palivo“ autorky Ing. Zuzany Kocúrikovej uvedená na konferencii 17. a 18. septembra 2015, Podbanské, https://www.siea.sk/wp-content/uploads/poradenstvo/aktuality/2015/konferencia_ovzdušie/08_Kocunova_Odpad_ako_paliv_o_konferencia_ovzdušie_SIEA_Podbanske_2015.pdf (D10),
- rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia týkajúce sa zmeny používaných palív z 2.2.2009, právoplatné 20.2.2009 (D11),
- vyhlásenie verejnej obchodnej súťaže na čierne uhlie, vyhlásená Slovenskými elektrárňami (D12,D12a),
- web stránky odkazujúce na výhrevnosť jednotlivých druhov palív (D13),
- web stránka wikipédie <https://sk.wikipedia.org/wiki/Odpad> z 11.7.2017 (D14),
- zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (D15),
- Web stránka spoločnosti Biopel, a. s., <https://www.bopel.sk/sk/biomasove-logisticke-centrum/podujatiablc> (D16),
- medzinárodná patentová prihláška WO 2017/131517 A1, zverejnená 3.8.2017 (D17).

Navrhovateľ sa následne venoval rozboru jednotlivých nárokov vzhľadom na namietané dokumenty a uviedol, že predvýznamová časť nároku 1 neobsahuje žiadne znaky. Vo významovej časti napadnutého riešenia navrhovateľ uviedol znaky:

Tuhé druhotné palivo

- a) je vyrobené z presne definovaných spáliteľných odpadov
- b) má výhrevnosť v rozpätí 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ.kg⁻¹
- c) má vlhkosť do 10%
- d) jednotlivé druhy použitých odpadov majú - výhrevnosť minimálne 5 MJ.kg⁻¹, obsah škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil aj vzťahnuté k výhrevnostiam jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 100 mg.MJ⁻¹, resp. 150 mg.MJ⁻¹ a Hg 0,02 mg.MJ⁻¹, resp. 0,03 mg.MJ⁻¹
- e) obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80.percentil a vzťahnuté k výhrevnosti vyrobeného tuhého druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre polycyklické aromatické uhľovodíky 1,5 mg.MJ⁻¹, resp. 2,5 mg.MJ⁻¹, ako aj pre kovy v jednotkách mg.MJ⁻¹ Sb 0,5, resp. 0,75, As 0,8, resp. 1,2, Pb 4, resp. 6, Cd 0,05, resp. 0,075, Cr 1,4, resp. 2,1, Co 0,7, resp. 1,05, Ni 1,6, resp. 2,4 a medián obsahu síry < 0,8 g.MJ⁻¹
- f) obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek odobratých z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.

Podľa navrhovateľa je najbližším stavom techniky k nezávislému nároku na ochranu č. 1 dokument D1. Porovnaním znakov nároku na ochranu č. 1 s namietaným dokumentom D1 možno uviesť, že znak „tuhé druhotné palivo je vyrobené z presne definovaných spáliteľných odpadov“ nie je, podľa navrhovateľa, celkom jasný a podľa navrhovateľa je ho možné chápať len spolu s doplnením, aké podmienky musia spĺňať jednotlivé druhy použitých odpadov.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že dokument D1, Príloha č. 3a časť I uvádza kvalitatívne požiadavky na druhotné palivá. Podľa namietaného dokumentu D1 „hraničnou hodnotou pri hodnotení vzoriek je 80. percentil predstavujúci percento analyzovaných vzoriek, ktoré sa vyznačujú pravdepodobne nižším a rovnakým umiestnením ako práve posudzovaná vzorka.“...„Medián súboru dát zoradených podľa veľkosti predstavuje hodnotu ležiacu v strede (ak ide o párny počet hodnôt, medián je priemerom dvoch stredových hodnôt), pričom nezohľadňuje veľkosť hodnôt ležiacich mimo stredu“, dokument D1 v Prílohe č. 3a k Vyhláške č. 367/2015 Z. z., časť I, bod 2 taktiež uvádza hraničné hodnoty tuhých druhotných palív, ktorých porovnanie s hodnotami uvedenými v napadnutom úžitkovom vzore uviedol v tabuľke 1.

Ďalej navrhovateľ poukázal na namietaný dokument D1 v Prílohe č. 3a k vyhláske č. 367/2015 Z. z., časť I, bod 2, podľa ktorého: „hraničné hodnoty sú vzťahnuté k výhrevnosti vyrobeného druhotného paliva“. Podľa navrhovateľa na základe uvedeného a na základe tabuľky 1 porovnania hraničných hodnôt pre obsah znečisťujúcich látok podľa dokumentu D1 a podľa napadnutého úžitkového vzoru, znaky úžitkového vzoru „obsah škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil aj vzťahnuté k výhrevnostiam jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 100 mg.MJ⁻¹, resp. 150 mg.MJ⁻¹ a Hg 0,02 mg.MJ⁻¹, resp. 0,03 mg.MJ⁻¹, obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80. percentil a vzťahnuté k výhrevnosti vyrobeného tuhého druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre polycyklické aromatické uhľovodíky 1,5 mg.MJ⁻¹, resp. 2,5 mg.MJ⁻¹, ako aj pre kovy v jednotkách mg.MJ⁻¹ Sb 0,5, resp. 0,75, As 0,8, resp. 1,2, Pb 4, resp. 6, Cd 0,05, resp. 0,075, Cr 1,4, resp. 2,1, Co 0,7, resp. 1,05, Ni 1,6, resp. 2,4 a medián obsahu síry < 0,8 g.MJ⁻¹“ nie sú nové vzhľadom na D1.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že v napadnutom úžitkovom vzore je na str. 3 riadok 18-20 uvedené, že: „Primárnym opatrením vo výrobe tuhého druhotného paliva je, že každý prúd odpadov aj pred zmiešaním musí samostatne splniť uvedené požiadavky a nijaký prúd odpadov sa nesmie zmiešavať s iným prúdom odpadov s cieľom, aby zmes splnila uvedené limity.“

Podľa uvedeného je zrejmé, že obsahy škodlivín uvedené v nezávislom nároku na ochranu č. 1 ako hraničné obsahy škodlivín (konkrétne Cl a Hg) v jednotlivých prúdoch odpadov musia byť zhodné s požiadavkami pre tuhé druhotné palivo podľa dokumentu D1. Podľa uvedenej zásady „primárneho opatrenia“ by teda podľa navrhovateľa v skutočnosti všetky použité prúdy odpadov mali spĺňať všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo v zmysle dokumentu D1.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že z namietaného dokumentu D1, časť IV, bod 1.1 vyplýva, že „za dodávku sa považuje 1500 t tuhého druhotného paliva“. Z dokumentu D1 § 6b, bod 6 (c) je podľa navrhovateľa zrejmé, že znak napadnutého úžitkového vzoru nezávislého nároku na ochranu č. 1 „obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek odobratých z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva“ nie je, podľa navrhovateľa, možné považovať za nový vzhľadom na D1.

Na základe uvedeného navrhovateľ skonštatoval, že znaky napadnutého riešenia označené ako a), d) v časti obsahu škodlivín a e) a f) nie sú nové, a nie sú výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Vzhľadom na namietaný dokument D1 možno podľa navrhovateľa ako nové označiť nasledovné znaky 1. nároku na ochranu:

- b) tuhé druhotné palivo má výhrevnosť v rozpätí 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ.kg⁻¹
- c) tuhé druhotné palivo má vlhkosť do 10%
- d) iba v časti: jednotlivé druhy použitých odpadov majú výhrevnosť minimálne 5 MJ.kg⁻¹.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že namietaný dokument D3 opisuje kvalitatívne parametre tuhého druhotného paliva obchodného názvu Ecoenergo plus 16 a udáva vlhkosť tuhého druhotného paliva v rozsahu max 10%.

Podľa navrhovateľa porovnaním znaku označeného ako c) 1. nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru s dokumentom D3 je zrejmé, že pred podaním napadnutého úžitkového vzoru bolo zo stavu techniky známe, že hodnota vlhkosti tuhého druhotného paliva je maximálne 10%. Tento znak vo vzťahu k dokumentu D3 nie je podľa navrhovateľa nový a nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že znaky nezávislého nároku na ochranu č. 1 týkajúce sa výhrevnosti – „tuhé druhotné palivo má výhrevnosť v rozpätí 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ.kg⁻¹“ a „jednotlivé druhy použitých odpadov majú výhrevnosť minimálne 5 MJ.kg⁻¹“ boli v čase podania prihlášky napadnutého úžitkového vzoru všeobecne známe a nespĺňajú podmienku vynálezcovskej činnosti. K uvedenému navrhovateľ poukázal na dokument D7, kde pod heslom „výhrevnosť“ sú uvedené základné znalosti týkajúce sa výhrevnosti palív a vzťahu medzi vlhkosťou paliva a jeho výhrevnosťou, ktoré musí, podľa navrhovateľa, ovládať každý odborník v danej oblasti techniky. Uvedené tvrdenie navrhovateľ ešte podporil dokumentami D8 a D8a.

Navrhovateľ vo vzťahu k uvedenému tvrdeniu citoval z webovej stránky wikipédie pod heslom „Výhrevnosť“ nasledovné:

Horná výhrevnosť – H_s (alebo aj „hrubá výhrevnosť, spaľovacie teplo) je výhrevnosť, ktorá zahŕňa uvoľnenú energiu z paliva pri spaľovaní v adiabatických podmienkach pri tlaku 101,325 kPa za predpokladu, že sa výsledné produkty spaľovania ochladia na teplotu, akú mali pred spálením, a voda obsiahnutá v spalinách je v kvapalnom stave.

Dolná výhrevnosť (alebo aj „čistá výhrevnosť, výhrevnosť“) je výhrevnosť, ktorá zahŕňa uvoľnenú energiu z paliva pri spaľovaní v adiabatických podmienkach pri tlaku 101,325 kPa za predpokladu, že sa výsledné produkty spaľovania ochladia na teplotu, akú mali pred spálením, ale vodná para obsiahnutá v spalinách je v plynnom stave.

Dolná výhrevnosť je teda znížená o energiu potrebnú na odparenie vody, ktorá je produktom spaľovania. Táto energia (výparné teplo vody) má hodnotu 2,5 MJ na každý kilogram vody k spalinách.

Spaľovanie v reálnych technických aplikáciách prebieha vždy za vysokých teplôt, s výstupnými produktmi v plynnej fáze. Ak technické zariadenie nie je vybavené kondenzačným systémom, rozdiel energií medzi dolnou a hornou výhrevnosťou zostáva v odchádzajúcich spalinách. Preto má pri porovnávaní palív väčší význam dolná výhrevnosť.

Následne navrhovateľ doložil porovnanie dolnej výhrevnosti vybraných pevných a kvapalných palív.

Podľa navrhovateľa aj v samotnom napadnutom úžitkovom vzore (str. 5, riadok 35 až 38) je uvedené, že medzi výhrevnosťou a vlhkosťou paliva je jasný vzťah. Z toho je, podľa navrhovateľa zrejmé, že aj pôvodcovia napadnutého riešenia disponovali znalosťami týkajúcimi sa výhrevnosti palív.

Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že v napadnutom úžitkovom vzore (str. 2, riadok 6-9) je uvedené: „*Tuhé druhotné palivo je možné použiť v komunálnych a priemyselných spaľovacích zariadeniach na tuhé palivá s energetickým príkonom väčším ako 0,3 MW. Na použitie druhotného paliva v spaľovacom zariadení sa vzťahujú rovnaké environmentálne požiadavky ako na použitie štandardného paliva, len s obmedzením vo vzťahu k ich menovitému tepelnému príkonu.*“ Na str. 2, riadok 41 a 42 je uvedené, že „*...na spaľovanie druhotných palív platia požiadavky pre spaľovacie zariadenia*“ a na str. 8, riadok 27 až 31 je uvedené, že: „*Spaľovanie tuhého druhotného paliva je povolené len v zariadeniach s menovitým tepelným príkonom väčším ako 0,3 MW, ako sú teplárenské zariadenia (teplárne), elektrárenské zariadenia (elektrárne), tepelná energetika, elektroenergetika, kombinovaná výroba tepla elektrickej energie, alebo v pyrolýznych, splyňovacích, či plazmových zariadeniach.*“ Na str. 3, riadok 42 až 44 v napadnutom úžitkovom vzore je uvedené, že: „*Jeho využitie je hlavne v teplárstve, tepelnej energetike, elektroenergetike ako hlavné palivo alebo prímiesové palivo, v kotloch, kde sa spaľuje drevná štiepka, kaly z čistiarní odpadových vôd, hnedé uhlie, čierne uhlie alebo spoluspaľuje zemný plyn.*“ Namietaný dokument D1 a D1a v prílohe 3a vyhlášky 367/2015 Z. z., v ktorej sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív, obsahuje v časti II. tejto prílohy informáciu, že palivá podľa tejto vyhlášky (teda aj tuhé druhotné palivo) sú určené na spaľovanie v stacionárnych spaľovacích zariadeniach a technologických zariadeniach, t. j. rôznych druhoch kotlov.

Podľa navrhovateľa je zrejmé, že cieľom napadnutého úžitkového vzoru je navrhnuť tuhé druhotné palivo vyrobené z odpadov, ktoré je spáliteľné v zariadeniach na spaľovanie tuhých palív. To znamená, že tuhé druhotné palivo musí vyhovovať podmienkam, ktoré spĺňajú tuhé palivá používané na spaľovanie v daných spaľovacích zariadeniach, t. j. aj podmienku výhrevnosti.

Navrhovateľ tiež uviedol, že ako je známe z namietaného dokumentu D7, je rozoznávaná horná a dolná výhrevnosť palív práve v závislosti od obsahu vlhkosti. Podľa navrhovateľa sú hodnoty výhrevnosti v nezávislom nároku na ochranu č.1 nejasné, pretože nie je zrejmé, či uvedený rozsah výhrevnosti udaný v nezávislom nároku na ochranu č.1 je výhrevnosť horná alebo dolná. K uvedenému navrhovateľ konštatoval, že priemerný odborník v danej oblasti a dokonca aj laik z namietaného dokumentu D7 podporený dokumentami D1 a D1a a ďalšími, na ktoré navrhovateľ ďalej poukázal, príde k záveru, že výhrevnosť rôznych druhov palív určených na spaľovanie v spaľovacích zariadeniach sa pohybuje v rozmedzí väčšom ako od 5 do 42 MJ.kg⁻¹. Na

základe uvedeného podľa navrhovateľa priemerný odborník disponujúci základnými znalosťami o výhrevnosti palív a vzťahu výhrevnosti a vlhkosti palív určených na spaľovanie v spaľovacích zariadeniach bez vynaloženia vynálezcovskej činnosti príde k záveru, že ak sa má tuhé druhotné palivo spaľovať v týchto spaľovacích zariadeniach, musí rovnako ako iné známe a v týchto spaľovacích zariadeniach spaľované palivá disponovať výhrevnosťou v rozsahu od 5 do 42 MJ.kg⁻¹.

Ďalším namietaným dokumentom, ktorý podporuje záver z dokumentu D7 je podľa navrhovateľa aj namietaný dokument D12 a D12a – Vyhlásenie verejnej obchodnej súťaže Slovenských elektrární, a. s., ktorý dokazuje, že palivo určené na spaľovanie v spaľovacích zariadeniach elektrárenských zariadení musí spĺňať požiadavky na vlhkosť a čistú (dolnú) výhrevnosť. Požiadavka uvedená vo verejnej obchodnej súťaži na vlhkosť je max 12% a čistá výhrevnosť je 25.12 MJ/kg ±3 MJ/kg.

Na podporu svojich záverov z dokumentu D7 navrhovateľ poukázal na nasledujúce dokumenty:

V namietanom dokumente D17 na strane 2, riadky od 16 do 22 je uvedené, že čistá výhrevnosť druhotného paliva je viac ako 35 MJ/kg, čo preukazuje, že pred podaním napadnutej prihlášky úžitkového vzoru bolo známe tuhé druhotné palivo s výhrevnosťou vyššou ako 35 MJ/kg.

V namietanom dokumente D2 sú zverejnené nasledujúce tabuľky:

Tabuľka 3: Parametre pre vyrobené tuhé palivo s celkovou hmotnosťou základných frakcií odpadu: Výhrevnosť 17,095 MJ/kg.

Tabuľka 4: Tuhé palivo vyrobené zo zásaditej frakcie pomocou eliminačných kritérií:

Trieda 2 - výhrevnosť 21,7 MJ/kg

Trieda 3 - výhrevnosť 15,56 MJ/kg.

Tabuľka 5: Tuhé palivo vyrobené spoločným miešaním zo základného hmotnostného toku:

Trieda 2 - výhrevnosť 24,279 MJ/kg

Trieda 4 - výhrevnosť 13,164 MJ/kg.

Tabuľka 6: Tuhé palivo vyrobené spoločným miešaním z ďalších separovaných odpadových frakcií:

Miešanie V4 - výhrevnosť 15,487 MJ/kg

Miešanie V4, V5 a V6 - výhrevnosť 14,887 MJ/kg.

V namietanom dokumente D13 sa nachádzajú webové stránky uvádzajúce výhrevnosť jednotlivých druhov palív.

Na základe týchto skutočností navrhovateľ skonštatoval, že pokiaľ ide o znaky nezávislého nároku na ochranu č.1 napadnutého úžitkového vzoru týkajúce sa výhrevnosti, boli použité všeobecne známe poznatky v čase podania prihlášky úžitkového vzoru bez uplatnenia vynálezcovskej činnosti.

K nároku na ochranu č. 1 navrhovateľ skonštatoval, že tento nárok na ochranu napadnutého úžitkového vzoru vzhľadom na D1 v podstatnej časti nie je nový a v spojení dokumentom D3 a s dokumentom D7, ktorý je podporený skupinou dokumentov obsahujúcou základné informácie o výhrevnosti palív (D12, D12a, D2, D17, D13), nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Navrhovateľ ešte zdôraznil, že podľa neho je nezávislý nárok na ochranu č.1 v znaku „jednotlivé druhy použitých odpadov majú výhrevnosť minimálne 5 MJ.kg⁻¹“ nejasný, nakoľko do rozsahu ochrany patria aj všetky odpady s výhrevnosťou od 5 do 12 MJ. kg⁻¹ teda aj možnosť, že všetky použité odpady majú výhrevnosť iba v tomto rozsahu, preto nemôže byť splnená podmienka výhrevnosti konečného paliva.

V zmysle uvedenej zásady „primárneho opatrenia“ by, podľa navrhovateľa, v skutočnosti všetky použité prúdy odpadov mali spĺňať všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo tak, ako je uvedené v nezávislom nároku na ochranu č. 1.

Ďalej navrhovateľ hodnotil 2. nárok na ochranu, ktorý má vo význakovej časti nasledujúce znaky:

- a) vyrobené len z rôznych prúdov odpadového dreva
- b) má výhrevnosť v rozpätí 12 až 20MJ. kg⁻¹
- c) má vlhkosť do 25%
- d) jednotlivé druhy použitých odpadov majú – vlhkosť maximálne 55%, obsah škodlivín vypočítaný ako medián a 80. percentil, v prepočte na sušinu jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 250 mg. kg⁻¹, resp. 300 mg. kg⁻¹ a Hg 0,05 mg. kg⁻¹, resp. 0,075 mg. kg⁻¹
- e) obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80. percentil, v prepočte na sušinu sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre F 15 mg. kg⁻¹, resp. 20 mg. kg⁻¹, pre polycyklické aromatické uhľovodíky 2 mg. kg⁻¹, resp. 3 mg. kg⁻¹, ako aj pre kovy v jednotkách mg. kg⁻¹ - As 1,2, resp. 1,8, Pb 4, resp. 6, Cd 0,8, resp. 1,2, Cr 10, resp. 15 a Zn 140, resp. 210
- f) obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov z dreva, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že prúd odpadov definuje § 2 bod 3 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (D15) nasledovne: „prúd odpadov je skupina druhov odpadov s podobnými vlastnosťami, ktoré umožňujú ich ďalšie spoločné nakladanie“.

K uvedenému navrhovateľ uviedol, že znak nároku na ochranu č. 2 označený a) nie je podľa navrhovateľa celkom jasný a navrhovateľ ho pochopil tak, že tento znak je doplnený znakom označeným ako d), ktorý uvádza aké podmienky musia spĺňať jednotlivé druhy použitých odpadov, preto týmito znakmi je potrebné sa zaoberať spoločne.

Navrhovateľ uviedol, že namietaný dokument D1 v Prílohe č. 3a k Vyhláske č. 367/2015 Z. z., časť I. uvádza kvalitatívne požiadavky na druhotné palivá z odpadového dreva. Tento dokument taktiež uvádza hraničné hodnoty pre obsah znečisťujúcich látok v palive (mg/kg sušiny) druhotných palív z odpadového dreva, ktorých porovnanie s hodnotami uvedenými v napadnutom úžitkovom vzore navrhovateľ zoradil do tabuľky (Tabuľka č. 2).

Navrhovateľ uviedol, že hraničné hodnoty olova uvedené v D1 sa líšia od hraničných hodnôt olova uvedených v nezávislom nároku na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru, pretože v napadnutom úžitkovom vzore v časti „Podstata technického riešenia“ na strane 3, riadok 12 je uvedené, že hraničné hodnoty pre olovo sú 10 resp. 15 mg.kg⁻¹ v prepočte na sušinu, a teda navrhovateľ uviedol, že sa domnieva, že v nároku na ochranu č. 2 došlo k administratívnej chybe (podobne ako v nároku na ochranu č. 1). Ostatné hraničné hodnoty pre obsah znečisťujúcich látok podľa nároku na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru sú, podľa navrhovateľa, zhodné s hraničnými hodnotami uvedenými v dokumente D1, prílohy č. 3a k Vyhláske č. 367/2015 Z. z. a teda znaky nezávislého nároku na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru nie sú vzhľadom na namietaný dokument D1 nové, a nie sú ani výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Navrhovateľ ďalej poukázal na to, že v napadnutom úžitkovom vzore je na str. 3 riadok 18 - 20 uvedené : „*Primárnym opatrením vo výrobe tuhého druhotného paliva je, že každý prúd odpadov aj pred zmiešaním musí samostatne splniť uvedené požiadavky a nijaký prúd odpadov zmiešavať s iným prúdom odpadov s cieľom, aby zmes splnila uvedené limity.*“ Navrhovateľ v tejto súvislosti uviedol, že v namietanom dokumente D1, časť IV, bod 1.1 je uvedené, že „*za dávku sa považuje 1500 t tuhého druhotného paliva*“. V dokumente D1 v § 6b, bod 6 (c) je uvedené, že „*tuhé druhotné palivo, ak hodnota mediánu a hodnota 80. percentilu zo série výsledkov meraní reprezentatívnych vzoriek náhodne vybraných častí hodnotenej dávky neprekročí ustanovenú hodnotu*“. Na základe uvedeného nie je, podľa navrhovateľa, znak v 2. nároku napadnutého úžitkového vzoru „*obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek z hmotnosti maximálne 1 500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva*“ možné považovať za nový vzhľadom na dokument D1 a nie je ani výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Podľa navrhovateľa porovnaním znakov nezávislého nároku na ochranu č.2 napadnutého úžitkového vzoru s dokumentom D1 je zrejme, že znaky vyššie označené ako a), d) v časti obsah škodlivín, e) a f) nie sú nové, a nie sú ani výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Podľa navrhovateľa vzhľadom na dokument D1 ako nové znaky pre tuhé druhotné palivo nezávislého nároku na ochranu č. 2 možno podľa navrhovateľa označiť znaky:

- výhrevnosť v rozpätí 12 až 20 MJ.kg⁻¹
- má vlhkosť do 25%
- jednotlivé druhy použitých odpadov majú vlhkosť maximálne 55%.

Namietateľ ďalej uviedol, že namietaný dokument D4 opisujúci kvalitatívne parametre druhotného paliva z odpadového dreva obchodného názvu Ecoenergo 17 uvádza vlhkosť druhotného paliva maximálne 25%. Tento dokument bol zverejnený viac ako 6 mesiacov pred podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru, a preto podľa ustanovenia § 7 ods. 4 zákona o úžitkových vzoroch je stavom techniky.

Podľa namietateľa vzhľadom k namietanému dokumentu D4 znak nezávislého nároku č. 2 napadnutého úžitkového vzoru „*vlhkosť do 25 %*“ nie je možné považovať za nový a nie je ani výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Ďalší namietaný dokument, na ktorý poukázal navrhovateľ, D9, obsahuje údaje o tom, že odpadové drevo dosahuje výhrevnosť v rozsahu 12 až 20 MJ.kg⁻¹ pri relatívnej vlhkosti do 25%. Z uvedeného dokumentu podľa navrhovateľa tiež vyplýva, že odpadové drevo typicky nedosahuje výhrevnosť 20 MJ/kg ani pri najnižšej vlhkosti, nieto ešte pri 25% - 55%, teda je zrejme, že takéto výhrevnosti uvedené v napadnutom úžitkovom vzore nemôže drevo v kombinácii s definovanou vlhkosťou nikdy dosiahnuť (typické výhrevnosti v kombinácii s vlhkosťou sú uvedené v dokumente D9 v tabuľke „Závislosť výhrevnosti od vlhkosti podľa STN 48 0058 pre listnatú štiepku“).

Z namietaného dokumentu D9 je podľa navrhovateľa známe, že tuhé odpadové palivo vyrobené z odpadového dreva dosahuje pri vlhkosti menšej ako 25% výhrevnosť od 12 MJ.kg⁻¹. Navrhovateľ zopakoval, že v napadnutom úžitkovom vzore je na str. 20 uvedené: „*Primárnym opatrením vo výrobe tuhého druhotného paliva je, že každý prúd odpadov aj pred zmiešaním musí samostatne splniť uvedené požiadavky a nijaký prúd odpadov sa nesmie zmiešavať s iným prúdom odpadov s cieľom, aby zmes splnila uvedené limity.*“ Podľa uvedeného v zmysle uvedenej zásady „*primárneho opatrenia*“ by v skutočnosti všetky použité prúdy odpadov mali podľa navrhovateľa spĺňať všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo, t. j. aj požiadavku vlhkosti tak ako je uvedené v nároku na ochranu č. 2.

Čo sa týka znaku nezávislého nároku na ochranu č.2 „*tuhé druhotné palivo má výhrevnosť v rozpätí 12 až 20 MJ.kg⁻¹*“ podľa navrhovateľa v plnom rozsahu platí rovnako v súvislosti s namietaným dokumentom D9 nespĺnenie podmienky novosti a vynálezcovskej činnosti.

Z uvedeného je podľa navrhovateľa zrejme, že v čase podania prihlášky napadnutého úžitkového vzoru bolo riešenie podľa nároku na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru známe zo stavu techniky.

Na základe vyššie uvedeného možno podľa navrhovateľa skonštatovať, že nezávislý nárok na ochranu č.2 napadnutého úžitkového vzoru vzhľadom na dokument D1 v podstatnej časti nie je nový a vzhľadom na dokument D1 v spojení s dokumentami D4, D7, D9 a dokumentami týkajúcimi sa výhrevnosti palív namietanými voči nároku na ochranu č. 1 možno konštatovať, že nárok na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru nie je ani výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Navrhovateľ sa následne venoval nárokom na ochranu č. 3 až 8 napadnutého úžitkového závislým na nároku na ochranu č.1, kde sú podľa navrhovateľa podstatnými technickými znakmi nasledovné znaky:
Tuhé druhotné palivo je vyrobené z:

Nárok 3 - jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z poľnohospodárstva, záhradníctva, lesníctva, poľovníctva a rybníctva, akvakultúry a z výroby a spracovania potravín,

Nárok 4 - jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z kožiarskeho, kožušnickeho a textilného priemyslu,

Nárok 5 - jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z odpadových obalov, absorbentov, handier na čistenie, filtračných materiálov a ochranných odevov,

Nárok 6 - jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi stavebných odpadov a odpadov demolácií,

Nárok 7 - jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov zo zariadení na úpravu odpadu, čistiarní odpadových vôd mimo miesta ich vzniku a úpravní pitnej a priemyselnej vody,

Nárok 8 - jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi vybraných druhov komunálnych odpadov mimo prúdov zmesových a zvyškových odpadov.

Z namietaného dokumentu D5 je podľa navrhovateľa zrejmé, že skupiny odpadov definované v nárokoch na ochranu č. 3 – 8 napadnutého úžitkového vzoru sú známe. Podľa navrhovateľa znaky nárokov 3 – 8 napadnutého úžitkového vzoru patria do skupín odpadov charakterizovaných v dokumente D5 (číslo skupiny 02- Odpady z poľnohospodárstva, záhradníctva, lesníctva, poľovníctva a rybárstva, akvakultúry a z výroby a spracovania potravín; číslo skupiny 04- Odpady z kožiarskeho, kožušnickeho a textilného priemyslu; číslo skupiny 15- Odpadové obaly, absorbenty, handry na čistenie, filtračný materiál a ochranné odevy inak nešpecifikované; číslo skupiny 17- Stavebné odpady a odpady z demolácií vrátane výkopovej zeminy z kontaminovaných miest; číslo skupiny 19- Odpady zo zariadení na úpravu odpadu, z čistiarní odpadových vôd mimo miesta ich vzniku a úpravní pitnej a priemyselnej vody; číslo skupiny 20- Komunálne odpady vrátane ich zložiek z triedeného zberu).

Navrhovateľ uviedol, že porovnaním znakov nárokov na ochranu 3 – 8 s dokumentom D5 možno skonštatovať, že znenia nárokov na ochranu sú takmer doslova odpísané z uvedeného katalógu odpadov. Preto je podľa navrhovateľa zrejmé, že vzhľadom na dokument D5 znaky závislých nárokov na ochranu 3 – 8 nie sú nové a nie sú ani výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Odborníkovi v odbore je, podľa navrhovateľa, zrejmé, že ak odpad uvedený v dokumente D5 spĺňa požiadavky na výrobu druhotného paliva definované v § 6b dokumentu je možné ho použiť na výrobu druhotného paliva. Na základe uvedeného možno podľa navrhovateľa znaky nezávislých nárokov 3 – 8 považovať za nespĺňajúce podmienku vynálezcovskej činnosti.

Podľa navrhovateľa teda možno konštatovať, že čase podania prihlášky napadnutého úžitkového vzoru bolo riešenie podľa závislých nárokov na ochranu č. 3 – 8 napadnutého úžitkového vzoru známe zo stavu techniky.

K ďalšiemu nezávislému nároku na ochranu č. 9 navrhovateľ uviedol, že podstatnými technickými znakmi tohto nároku sú:

- a) na výrobu sa vyberajú vhodné prúdy odpadov alebo zmesi prúdov odpadov,
- b) odoberú sa reprezentatívne vzorky odpadov na vstupné analýzy výhrevnosti, hodnoty mediánu a 80. percentilu obsahu Cl a Hg,
- c) na výrobu sa použijú len tie prúdy odpadov
 - s výhrevnosťou vyššou ako $5 \text{ MJ} \cdot \text{kg}^{-1}$
 - medián a 80. percentil v prípade odpadového dreva sú pre obsah Cl nižšie ako $250 \text{ mg} \cdot \text{kg}^{-1}$, resp. $300 \text{ mg} \cdot \text{kg}^{-1}$ v prepočte na sušinu odpadu a Hg $0,05 \text{ mg} \cdot \text{kg}^{-1}$, resp. $0,075 \text{ mg} \cdot \text{kg}^{-1}$ v prepočte na sušinu odpadu, v prípade iných odpadov obsahy v prepočte na výhrevnosť pre Cl $100 \text{ mg} \cdot \text{MJ}^{-1}$, resp. $150 \text{ mg} \cdot \text{MJ}^{-1}$ a Hg $0,02 \text{ mg} \cdot \text{MJ}^{-1}$, resp. $0,03 \text{ mg} \cdot \text{MJ}^{-1}$,
- d) ich zmesi alebo samostatné prúdy odpadov podľa účelu použitia sa fyzikálno-mechanicky upravujú,
- e) z vyrobenej dávky maximálne 1500 t sa odoberú reprezentatívne vzorky a uskutoční sa chemická analýza,
- f) ako tuhé druhotné palivo sa použijú len tie dávky, ktoré splňujú všetky kritériá tuhého druhotného paliva podľa nárokov 1 alebo 2.

Znak nároku na ochranu vyššie uvedený ako a) výber vhodných prúdov odpadov alebo zmesi odpadov sa stáva podľa navrhovateľa jasným až v spojení so znakom, ktorý určuje kvalitatívne požiadavky na použiteľné prúdy odpadov alebo zmesi odpadov.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že kvalitatívne požiadavky na použiteľné prúdy odpadov alebo zmesi odpadov na výrobu tuhých druhotných palív ustanovuje namietaný dokument D1, ktorý uvádza hraničné hodnoty pre obsah znečisťujúcich látok v palive z odpadového dreva a tiež hraničné hodnoty pre obsah znečisťujúcich látok pre tuhé druhotné palivá. Podľa navrhovateľa v uvedených porovnávacích tabuľkách preukázal, že medián a 80. percentil v prípade odpadového dreva sú pre obsah Cl nižšie ako 250 mg.kg^{-1} , resp. 300 mg.kg^{-1} v prepočte na sušinu odpadu a Hg $0,05 \text{ mg.kg}^{-1}$, resp. $0,075 \text{ mg.kg}^{-1}$ v prepočte na sušinu odpadu, v prípade iných odpadov, obsahy v prepočte na výhrevnosť pre Cl 100 mg.MJ^{-1} , resp. 150 mg.MJ^{-1} a Hg $0,02 \text{ mg.MJ}^{-1}$, resp. $0,03 \text{ mg.MJ}^{-1}$.

Porovnaním dokumentu D1 a znakov nezávislého nároku na ochranu č. 9 označených ako a) a c) v časti kvalitatívne požiadavky na odpadové drevo a iné odpady, podľa navrhovateľa zistíme, že tieto znaky sú známe zo stavu techniky a teda nie sú nové.

Navrhovateľ znova poukázal na to, že v napadnutom úžitkovom vzore sú na str. 3 riadok 18-20 uvedené zásady „primárneho opatrenia“, v súlade s ktorými by v skutočnosti všetky použité prúdy odpadov mali spĺňať všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo. Uvedené primárne opatrenie vyplýva aj z ustanovenia § 6b ods.1 písm. c) vyhlášky Ministerstva životného prostredia 367/2015 Z. z. (dokument D1), kde je uvedené: „Na výrobu druhotného paliva možno použiť len odpad, ktorý sa nesmie zmiešavať s iným palivom alebo surovinou s cieľom riedením znížiť obsah znečisťujúcej látky a takto dosiahnuť kvalitatívne požiadavky ustanovené pre druhotné palivo.“

Navrhovateľ ďalej uviedol, že podľa dokumentu D1, časť IV, bod 1.1 „za dávku sa považuje 1500 t tuhého druhotného paliva“. Zároveň podľa dokumentu D1, časť IV, bod 2.1 platí, že: „Z každej časti dávky tuhého druhotného paliva sa manuálnym alebo automatizovaným odberom a spracovaním náhodných postupmi podľa technickej normy pripraví reprezentatívna vzorka a vykoná analýza v rozsahu podľa technickej normy a požiadaviek tejto prílohy prvej časti, ak podľa §8a ods. 3 až 5 nie je určené inak“.

Porovnaním dokumentu D1 a znaku nezávislého nároku na ochranu č. 9 označeného e) možno podľa navrhovateľa zistiť, že tento znak je známy zo stavu techniky a teda nie je nový.

Navrhovateľ porovnanie uzavrel konštatovaním, že porovnaním všetkých znakov nezávislého nároku na ochranu č. 9 napadnutého úžitkového s dokumentom D1 možno zistiť, že znaky označené ako a.), d.) v časti obsah škodlivín a e) nie sú vo vzťahu k dokumentu D1 nové a tieto znaky nie sú ani výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Navrhovateľ sa následne venoval porovnaniu znakov nároku na ochranu č. 9 označených ako b) a d) voči dokumentu D1 a uviedol, že v dokumente D1 v § 6b ods.11 je uvedené: „Druhotné palivo možno vyrábať len v zariadení, ktorého prevádzkovateľ má certifikovaný systém environmentálneho manažérstva a systém manažérstva kvality podľa technických noriem, ktorý zároveň spĺňa požiadavky špecifickej technickej normy pre systém manažérstva výroby druhotného paliva, (ďalej len „systém integrovaného manažérstva“); ak pre systém manažérstva výroby daného druhu druhotného paliva špecifická technická norma nie je vydaná, uplatňujú sa požiadavky technickej normy primerane.“

V dokumente D1, časti IV, bod 1 je podľa navrhovateľa uvedené, že „veľkosť dávky alebo šarže a veľkosť časti dávky alebo šarže, pre ktorú sa pripravuje reprezentatívna vzorka, zisťuje obsah znečisťujúcich látok a preukazuje splnenie požiadaviek na kvalitu podľa § 6 b ods. 4, musia byť určené individuálne výrobcom druhotného paliva v certifikovanej dokumentácii systému manažérstva v pláne vzorkovania v súlade s technickou normou pre príslušný druh druhotného paliva, ak je vydaná“.

Súčasťou systému manažérstva kvality je, podľa navrhovateľa, vstupná kontrola surovín, v tomto prípade kontrola prúdov odpadov, odoberanie vzoriek vstupných prúdov odpadov, stanovenie obsahu škodlivých

látok, stanovenie výhrevnosti sa vykonávajú podľa platných technických noriem, ktoré sú vymenované na str. 6 napadnutého úžitkového vzoru. Obsah technických noriem je prístupný každému odborníkovi a vstupná kontrola odpadov vyplýva z povinného systému manažérstva kvality, ktorý je každému odborníkovi z oblasti známy. Možno dokonca povedať, že prvý krok akejkolvek technológie výroby je vstupná kontrola materiálov a táto skutočnosť je všeobecne známa.

Podľa navrhovateľa uvedené skutočnosti potvrdzuje aj ďalší namietaný dokument D9.

Porovnaním znakov nezávislého nároku na ochranu č. 9 s namietaným dokumentom D9 možno zistiť, že je zrejmé, že vykonávanie vstupnej kontroly surovín je zakotvené priamo v technických normách, konkrétne na str. 8 bod 6 „Skúšanie kvality“ je opísané odoberanie vzoriek.

Z namietaného dokumentu D9 je tiež podľa navrhovateľa zrejmé, že odpady sa fyzikálno-mechanicky upravujú, pretože „zrinitosť“ tuhých druhotných odpadov závisí od technických parametrov spaľovacieho zariadenia. Tiež je z uvedeného dokumentu D9 zrejmé, že z odpadov na výrobu tuhých druhotných palív je nutné vytriediť nežiaduce prímеси (bod 4).

Porovnaním dokumentu D1 podporeného dokumentom D9 a znaku nezávislého nároku na ochranu č. 9 označeného ako b) možno podľa navrhovateľa zistiť, že tento znak je známy zo stavu techniky, a teda nie je nový a ani nie je výsledkom vynálezovskej činnosti.

Čo sa týka znaku nároku na ochranu č. 9 týkajúceho sa výhrevnosti označeného ako c), podľa navrhovateľa v plnom rozsahu platí odôvodnenie uvedené k nároku na ochranu č.1 a č.2., preto ani znak nároku č. 9 týkajúci sa výhrevnosti, nie je nový a nie je výsledkom vynálezovskej činnosti.

K znakom nezávislého nároku na ochranu č. 9 označeným ako d) „ich zmesi alebo samostatné prúdy odpadov podľa účelu použitia sa fyzikálno - mechanicky upravujú“ navrhovateľ uviedol, že je všeobecne známe, že odpady sa triedia podľa účelu ďalšieho využitia a následne sa upravujú na menšie časti drvením, mletím, rezaním a pod., a teda sa fyzikálno - mechanicky upravujú.

Na potvrdenie tejto všeobecnej znalosti navrhovateľ predložil dokument D14 - stránku wikipédie <https://sk.wikipedia.org/wiki/Odpad> heslo „odpad“ a zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch.

Ďalej navrhovateľ predložil dokumenty D12 a D12a „Vyhlásenie verejnej obchodnej súťaže Slovenských elektrární a. s.“, z ktorých vyplýva, že jedna z požiadaviek, ktoré musí spĺňať palivo určené na spaľovanie v spaľovacích zariadeniach, je požiadavka zrinitosti paliva, keďže, aby odpad mohol byť spracovaný a využitý ako tuhé druhotné palivo na spaľovanie v spaľovacích zariadeniach, nutne musí byť upravovaný mechanicky na požadovanú veľkosť častíc paliva.

Podľa navrhovateľa je zrejmé, že cieľom napadnutého úžitkového vzoru je navrhnuť tuhé druhotné palivo vyrobené z odpadov, ktoré je spáliteľné v zariadeniach na spaľovanie tuhých palív. To znamená, že tuhé druhotné palivo musí vyhovovať podmienkam, ktoré spĺňajú tuhé palivá používané na spaľovanie v daných spaľovacích zariadeniach, t. j. aj podmienku zrinitosti, resp. veľkosti častí. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ skonštatoval, že z uvedeného je zrejmé, že v čase podania prihlášky napadnutého úžitkového vzoru bolo riešenie podľa nároku na ochranu č. 9 napadnutého úžitkového vzoru známe zo stavu techniky vo vzťahu k dokumentu D1, a preto ho nie je možné z časti považovať za nový a vcelku vzhľadom na namietaný dokument D9 podporený dokumentami D12, D12a, D14 a D15 ho nemožno považovať za výsledok vynálezovskej činnosti, pretože pre odborníka v danej oblasti vyplýva zrejmým spôsobom zo stavu techniky.

V zásade možno podľa navrhovateľa skonštatovať, že spôsob výroby tuhých druhotných palív tak, ako je uvedený v nezávislom nároku na ochranu č. 9 je všeobecne známy a zahŕňa kroky, ktoré predstavujú bežne používaný technologický proces úpravy odpadov a možno povedať, že ide o základné kroky technologických postupov výroby výrobkov vo všeobecnosti. Podľa navrhovateľa tieto kroky možno zhrnúť nasledovne:

- dodané odpady sa podrobia vstupnej kontrole (odber vzoriek a ich analýza),
- na ďalšie zhodnotenie sa použijú iba tie odpady, ktoré majú vyhovujúce parametre v závislosti od

ich ďalšieho účelu použitia,

- odpady sa podľa účelu použitia fyzikálno - mechanicky upravujú,
- jednotlivé druhy odpadov sa podrobia výstupnej kontrole (odber vzoriek a ich analýza),
- na výrobu tuhých druhotných palív sa použijú iba odpady, ktoré vyhovujú kvalitatívnym požiadavkám,

a preto možno podľa navrhovateľa skonštatovať, že čo sa týka znakov nezávislého nároku na ochranu č. 9 napadnutého úžitkového vzoru boli použité všeobecne známe poznatky v čase podania prihlášky úžitkového vzoru bez uplatnenia ďalšej vynálezcovskej činnosti. Skutočnosť, že ide o všeobecne známe poznatky, vyplýva aj z množstva dokumentov, z ktorých sú jednotlivé znaky nezávislého nároku na ochranu č. 9 nezávisle známe.

K nasledujúcemu nároku na ochranu č. 10, ktorý je závislý na nezávislom nároku č. 9 navrhovateľ uviedol, že podstatnými technickými znakmi tohto nároku sú:

Fyzikálno mechanické úpravy prúdov odpadov pozostávajú z:

- z drvenia odpadu,
- vytriedovania železných kovov magnetickou separáciou,
- vytriedovania ďalších nežiaducich zložiek vzduchovými, balistickými a diskovými separáciami, alebo inými technikami na triedenie odpadov suchým spôsobom,
- mletím na požadované rozmery zrna.

Podstatné znaky nároku č. 10 podľa navrhovateľa len uvádzajú spôsoby fyzikálno–mechanických úprav prúdov odpadov. Podľa navrhovateľa uvádzané spôsoby úprav odpadov sú známe a boli známe dávno pred podaním prihlášky úžitkového vzoru, pretože ide o bežný spôsob úpravy odpadov v zariadeniach na spracovanie odpadov.

Navrhovateľ poukázal na to, že v namietanom dokumente D6 je vydané stanovisko k navrhovanej činnosti výstavby zariadenia na úpravu zmesového komunálneho odpadu pre získanie podrvene druhotnej suroviny, odseparovanie jednotlivých zložiek odpadu, a s tým súvisiaca redukcia materiálu ukladaného na skládku. Z hľadiska technologického ide o zariadenie na mechanicko - biologickú úpravu zmesových komunálnych odpadov prevádzkovaného za účelom dodatočného dotriedenia zvyškového výlučne zmesového komunálneho odpadu prostredníctvom systémov, pri ktorých výsledným produktom po mechanicko - biologickú úpravu je výlučne upravený odpad. Stavebné objekty vrátane technológie podľa dokumentu D6 budú podľa navrhovateľa predstavovať zariadenie na drvenie a triedenie komunálneho odpadu za účelom redukcie množstva odpadu ukladaného na skládku, zhodnotenia vyseparovaných zložiek a získania druhotnej suroviny – tuhého alternatívneho paliva (TAP). Dokument D6 opisuje spôsob spracovania odpadu, pričom sú tam spomenuté metódy drvenia odpadu, vytriedovanie železných kovov magnetickou separáciou, vytriedovanie ďalších nežiaducich zložiek vzduchovými, balistickými a diskovými separáciami. Z toho dôvodu nie je, podľa navrhovateľa, možné považovať predmet nároku na ochranu č. 10 za nový vzhľadom na dokument D6, a ani za výsledok vynálezcovskej činnosti.

Spôsoby vytriedovania železných kovov z odpadu magnetickou separáciou, vytriedovania ďalších nežiaducich zložiek vzduchovými, balistickými a diskovými separáciami sú podľa navrhovateľa známe aj z ďalších dokumentov.

Podľa navrhovateľa, ak je do web vyhľadávačov zadané heslo „separátor“ alebo podrobnejší výraz ako napríklad: balistický separátor, vzduchový separátor, diskový separátor, magnetický separátor a heslo „triedič“ napr. diskový triedič, hviezdicový triedič a pod., je možné nájsť veľké množstvo stránok s uvedenou problematikou, čo podľa navrhovateľa tiež svedčí o všeobecnej znalosti postupov fyzikálno - mechanických úprav odpadov a ďalších materiálov uvedených v napadnutom úžitkovom vzore.

Z uvedeného dôvodu možno podľa navrhovateľa skonštatovať, že čo sa týka znakov nezávislého nároku na ochranu č.10 napadnutého úžitkového vzoru, boli použité všeobecne známe poznatky v čase podania prihlášky úžitkového vzoru, bez uplatnenia ďalšej vynálezcovskej činnosti. Skutočnosť, že ide o všeobecne známe poznatky, vyplýva z citovaných dokumentov, ale aj z množstva iných dokumentov, z ktorých sú jednotlivé znaky nezávislého nároku na ochranu č. 10 opakovane známe.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že podstatnými znakmi použitia tuhých druhotných palív uvedených v nárokoch na ochranu č. 1 až č. 8 podľa nezávislého nároku na ochranu č. 11 sú:

Tuhé druhotné palivá sa použijú:

- a) v dezintegrovannej sypkej forme alebo vo forme brikiet a peliet,
- b) buď ako hlavné palivo, alebo ako prímes k hlavnému palivu v podiele od 1 % do 50 % hmotnostných,
- c) vo fluidných kotloch, roštových kotloch a priemyselných peciach, alebo pyrolýznych, splyňovacích alebo plazmových zariadeniach.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že v dokumente D10 je uvedené, že:

„Zariadením na spoluspaľovanie odpadov je stacionárne alebo mobilné zariadenie, ktorého hlavným účelom je:

-výroba energie alebo

-výroba iného materiálového produktu,

pri ktorom sa odpady používajú ako:

-riadne palivo alebo prídavné palivo alebo v ktorom

-sa odpady tepelne upravujú na účely zneškodnenia;

oxidáciou odpadov alebo inými procesmi tepelnej úpravy odpadov ako je pyrolýza, splyňovanie, plazmové procesy, ak sa látky vzniknuté pri týchto postupoch následne spália.”

Porovnaním znakov nároku na ochranu č. 11 napadnutého úžitkového vzoru s obsahom celého namietaného dokumentu D10 a najmä s vyššie uvedenou časťou je podľa navrhovateľa zrejmé, že znaky vyššie uvedené ako b) a c) sú známe z namietaného dokumentu D10, t. j. boli stavom techniky pred podaním prihlášky napadnutého úžitkového vzoru, a teda nie sú nové a ani nie sú výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že v dokumente D1, a to v prílohe 3a časť II je vymedzené, že tuhé druhotné palivá sú určené na spaľovanie v stacionárnych spaľovacích zariadeniach, čo sú vlastne rôzne typy kotlov. Podľa navrhovateľa aj z tohto namietaného dokumentu je zrejmé, že tuhé druhotné palivá boli určené na spaľovanie v spaľovacích zariadeniach, čo sú rôzne druhy kotlov.

Podľa navrhovateľa aj namietaný dokument D11 podporuje uvedený záver, že k čiernemu uhliu ako spolupalivo je známe použitie iných ako klasických palív a to najmenej od roku 2009. Aj dokumenty D8 a D8a tento záver podľa navrhovateľa podporuje.

Navrhovateľ znova zdôraznil, že tuhé druhotné palivo musí spĺňať požiadavky na zrnitosť paliva, t. j. aby odpad mohol byť spracovaný a využitý ako tuhé druhotné palivo na spaľovanie v spaľovacích zariadeniach, nutne musí byť upravovaný na požadovanú veľkosť častíc paliva, t. j. používa sa v dezintegrovannej sypkej forme (najmä dokument D9 a D12 a D12a).

Podľa navrhovateľa Slovník súčasného slovenského jazyka (r. 2006) pod pojmom briketa uvádza *„kusový výrobok pravidelného tvaru získavaný zlisovaním drveného al. iného sypkého materiálu: vajcovitá b.; drevené, uhoľné brikety”*. Z uvedeného podľa navrhovateľa vyplýva, že najmenej v roku 2006 už existovali a boli známe drevené brikety a používali sa ako palivo.

Navrhovateľ poukázal na namietaný dokument D16, podľa ktorého je zrejma výroba a ponuka drevených peliet už v roku 2016, čo bolo prezentované aj na výstave AGROKOMPLEX Nitra (18.-21.8.2016).

Na základe uvedeného a z namietaných dokumentov D9, D12, D12a a D16 je podľa navrhovateľa zrejmé, že už pred dňom podania prihlášky napadnutého úžitkového vzoru bolo známe, že tuhé druhotné palivá sa vyrábajú v dezintegrovannej sypkej forme alebo vo forme brikiet a peliet a v tejto forme sa aj spaľujú, t. j. znaky nezávislého nároku na ochranu č.11 vyššie označené ako a) nie sú nové a nie sú výsledkom vynálezcovskej činnosti. Dokonca možno povedať, že skutočnosť existencie tuhých druhotných palív

v sypkej forme a vo forme brikiet a peliet je už desiatky rokov tak všeobecne známa, že je známa aj širokej laickej verejnosti.

Na záver navrhovateľ skonštatoval, že na základe uvedených dôkazov a argumentov nie je napadnuté technické riešenie možné považovať za nové a ani za riešenie, ktoré je výsledkom vynálezcovskej činnosti, a preto navrhol, aby úrad vymazal napadnutý úžitkový vzor v plnom rozsahu.

Listom úradu z 20.10.2021 bol predmetný návrh odoslaný majiteľovi na vyjadrenie.

Majiteľ vo svojom vyjadrení podanom na poštovú prepravu 23.12.2021 a doručenom úradu 27.12.2021 uviedol, že stav techniky a úžitkové vzory nie sú určované predpokladanými teoretickými možnosťami praktických riešení, ale preukázanými možnosťami realizácie a funkčnosti praktických riešení. Preto jednou z nevyhnutných podmienok zapísania úžitkového vzoru je podľa § 4 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch, že technické riešenie je spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom ak je nové, je výsledkom vynálezcovskej činnosti a je priemyselne využiteľné.

Podľa majiteľa navrhovateľ vychádza z rôznych iných riešení, pričom predpokladá, že z ich dedukcie vyplývajú riešenia, ktoré sú predmetom úžitkového vzoru, teda len na základe dedukcie sa predpokladané riešenie musí preukázať ako priemyselné využiteľné a navrhovateľ sa domnieva, že nároky na ochranu preto vyplývajú už zo stavu techniky.

Majiteľ skonštatoval, že navrhovateľ cituje namietané dokumenty D1, D1a a D5 ako stav techniky. Ide o vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR, v ktorých sú definované aj požiadavky na druhotné palivá a kategorizované odpady. Podľa majiteľa vyhláška nie je a ani nemôže byť stavom techniky, pretože určuje limitné hodnoty, ale nie konkrétne prúdy odpadov, druhy odpadov a postupy, ktorými sa majú spĺňať limitné hodnoty druhotných palív uvedené vo vyhláške, pričom podľa majiteľa je ciest ako splniť požiadavky citovaných vyhlášok nekonečne veľa.

K namietanému dokumentu D2 majiteľ uviedol, že ide o materiálovú bilanciu, ktorá sa dá realizovať aj rutinným výpočtom, ak sú známe priemerné hodnoty obsahov jednotlivých druhov odpadov.

K ďalším namietaným dokumentom D3, D3-1, D4 a D4-1 majiteľ uviedol, že v týchto dokumentoch producent paliva (výrobca) uvádza parametre tuhého druhotného paliva o veľmi vysokej výhrevnosti viac ako $44,5 \text{ GJ.t}^{-1}$, pričom neuvádza z čoho a akým spôsobom bolo vyrobené, a preto nie je možné zovšeobecniť, že či ide o jediný variant stavu techniky.

Podľa majiteľa sa namietaný dokument D6 zaoberá principiálne inou problematikou. Mechanicko-biologickou úpravou odpadov sa nepripravujú zmesi odpadov, ale sa po aeróbnej úprave komunálneho odpadu odstránia z neho kovy a anorganické látky. Zostávajúca ľahká frakcia sa môže spaľovať v cementárňach alebo spaľovniach odpadov.

Namietaný dokument D7 je zovšeobecnou informáciou o problematike výhrevnosti palív (Wikipedia), ktorá podľa majiteľa nemôže byť v nijakom prípade považovaná za analýzu stavu techniky. Podobne na webových stránkach citovaných v dokumente D13 ide o informácie o existujúcich palivách a uhlí, ale nie informácie predstavujúce stav techniky druhotných palív.

Podľa majiteľa v namietaných dokumentoch D8 a D8a na str. 90-96 nejde o tuhé druhotné palivá.

K namietanému dokumentu D9 majiteľ uviedol, že tento dokument špecifikuje výrobky z dreva, ale nedefinuje stav techniky zhodnocovania zvyškov z rôznych novodobých spôsobov spracovania biomasy.

Namietaný dokument D10, podľa majiteľa zdôvodňuje, aké požiadavky budú v budúcnosti kladené na palivá pripravené z odpadov, ale nie akými spôsobmi sú kritéria splnené.

Ďalší namietaný dokument D11 sa podľa majiteľa týka zmeny používaných palív v súvislosti s pridávaním biomasy k čiernemu uhliu, a teda nejde o výrobu druhotného paliva.

Namietané dokumenty D12 a D12a sa zaoberajú vyhlásením verejnej súťaže na dodávku čierneho uhlia, avšak problematika čierneho uhlia nie je predmetom úžitkového vzoru.

Namietaným dokumentom D13 sú webové stránky o palivách ale nie o tuhých druhotných palivách.

Ďalšie namietané dokumenty D14 a D15 majú všeobecný prehľadový charakter o odpadoch, avšak podľa majiteľa nejde o detailný popis stavu techniky zhodnocovania odpadov.

Ďalší namietaný dokument D16 prezentuje odkazy na predajcov peliet, brikiet a štiepok z prírodného dreva, avšak podľa majiteľa nejde o výrobu tuhého druhotného paliva.

Namietaný dokument D17 predstavuje výrobu plynného paliva pyrolýzou suchých nerecyklovateľných termoplastov o vysokej výhrevnosti viac ako 35 MJ.kg^{-1} . Ide o zloženie preferovaných plastov na výrobu vysoko energetického pyrolýzneho plynu, o výhrevnosti vyššej ako je výhrevnosť zemného plynu. Podľa majiteľa sa však nezaoberá problematikou výroby tuhých druhotných palív z odpadov.

K samotnej námietke voči nároku na ochranu č. 1 majiteľ uviedol, že vyhláška č. 228/2014 Z. z. v znení vyhlášky č. 367/2015 Z. z. okrem iného definuje limitné hodnoty druhotného paliva, ale neurčuje stav techniky, ktorou sa dá k uvedeným hodnotám dopracovať. Teoreticky existuje nekonečné množstvo prístupov ako sa k uvedeným charakteristikám dopracovať, a teda neexistuje len jedno technické riešenie, ktoré definuje stav techniky. Majiteľ poukázal na európske referenčné dokumenty BREF (okolo 35 dokumentov), ktoré definujú najlepšie dostupné techniky BAT. Kvantitatívne údaje, ktoré charakterizujú najlepšie dostupné techniky nie sú uvádzané ako konkrétne hodnoty, ale sú charakterizované rozpätím hodnôt, niekedy sa líšiacimi takmer o jeden rad. Okrem toho je tam naznačený aj vývoj, t. j. aké iné techniky by sa neskôr mohli stať stavom techniky.

Podľa majiteľa možno konštatovať, že normované hodnoty vychádzajú zo stavu techniky a predstavujú reálne dosiahnuteľné hodnoty. Limitné hodnoty vo vyhláškach sú niekedy aj hodnotami, ktoré sa majú dosahovať o niekoľko rokov neskôr, pričom najlepšie technické spôsoby ako sa k nim dopracovať, nemusia byť podľa majiteľa v danej chvíli ani známe. Napríklad podľa majiteľa vo vyhláške č. 244/2016 Z. z. v znení neskorších predpisov sú určené limity pre požadovanú kvalitu ovzdušia, ale dnes nie je jednoznačne známe, akým reálnym spôsobom je možné spĺňať niektoré problémové limity.

Z uvedeného podľa majiteľa vyplýva, že neexistuje len jedno technické riešenie, ktoré definuje stav techniky. Preto nové riešenie je akceptovateľné pre úžitkový vzor alebo patent nie ako všeobecné riešenie, o funkčnosti ktorého je autor presvedčený, ale len také nové riešenie, ktoré poskytuje istý dôkaz, že môže byť priemyselne využiteľné. Preto aj námietka na str. 11, že znaky napadnutého úžitkového vzoru nie sú nové vzhľadom na uvádzané limity vo vyhláške označenej ako dokument D1, nemá k stavu techniky principiálnu súvislosť. Podľa majiteľa sa vyhláška môže chápať ako dokument, v ktorom sa uvádza jedna skupina nevyhnutných požiadaviek alebo kritérií na definovanie stavu techniky, ale nie samotný stav techniky. Druhá skupina požiadaviek alebo kritérií sú ako nové znaky vyjadrené v nároku 1, ktorými je charakterizovaný stav techniky druhotných palív.

Majiteľ tiež uviedol, že vyhlášky č. 228/2014 Z. z. a č. 367/2015 Z. z. uvádzajú limitné hodnoty druhotných palív, ktoré však nie sú v krajinách EU zjednotené. Podľa majiteľa sa vo vyhláškach neuvádzajú postupy z akých reálnych prúdov pripravovať druhotné palivá, hoci matematicky nie je zložité všeobecne definovať, aké bude zloženie zmesi prúdov odpadov, ak poznáme ich zloženie, vyjadrené parametrami „Pi“ hmotnostnými tokmi „mi“.

Majiteľ ďalej uviedol, že navrhovateľ na str. 9 a 10 rozdelil nárok na ochranu č. 1 do 6 častí a) až f) a následne sa divil, že časť a) nemôže analyzovať bez časti d).

Majiteľ tiež uviedol, že navrhovateľ na str. 11 návrhu na výmaz namietal riadky 18 až 20 tejto strany a uviedol, že každý prúd odpadov by mal spĺňať hraničné obsahy škodlivín Cl a Hg na tuhé druhotné palivo, čo sa v citovaných vyhláškach nepožaduje.

Podľa majiteľa sa takto pristupuje k výrobe environmentálne vhodného tuhého druhotného paliva. Len takto vyrobené tuhé druhotné palivo a odpovedajúci spôsob výroby možno považovať za stav techniky, pretože ide o napĺňanie jedného zo základných princípov ochrany životného prostredia, ktorý zakazuje zmiešavať nevyhovujúci odpad s inými odpadmi a surovinami s cieľom splniť požadované limity. Jednotlivé prúdy odpadov v zmesiach podľa úžitkového vzoru umožňujú, podľa majiteľa, pripraviť tuhé druhotné palivo bez podvodného zriedovania nevyhovujúcich prúdov odpadov. Ako príklad majiteľ uviedol podozrenia o niektorých vysokých výhrevnostiach druhotných palív z drevných odpadov pripravovaných mobilnými štiepkovačmi tak, že sa do zmesi štiepkujú aj malé množstvá nebezpečných odpadov ako sú železničné podvaly a odpady s obsahom plastov. Takáto zmes sa predáva do kotolní ako palivo z prírodného dreva, pričom je to odpad, ktorý sa môže spaľovať len v spaľovni odpadov. Majiteľ znova zdôraznil, že citované vyhlášky tento problém neriešia a len definujú požiadavky na výsledné tuhé druhotné palivo. Podobný problém podľa majiteľa už dávno vyriešili spracovatelia železného šrotu, ktorí v tisíckach ton šrotu vyhadávajú aj malé rádioaktívne žiariče.

Na námietku navrhovateľa k znaku nároku č. 1 označeného ako f) majiteľ uviedol, že len po splnení tohto kritéria splní druhotné palivo najvyššie environmentálne kritériá. Teda záver, ku ktorému sa dopracoval navrhovateľ na str. 17, ignoruje podľa majiteľa podstatný poznatok napadnutého úžitkového vzoru a to, že všetky použité prúdy odpadov musia spĺňať všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo a len definovanou zmesou takýchto prúdov je možné vyrobiť tuhé druhotné palivo.

K pojednávaniu o palivách, na ktoré navrhovateľ poukázal na str. 12 až 17 svojej analýzy, majiteľ uviedol, že ho považuje za nenáležité a zbytočne mäťúce ak tvrdí, že pojem „výhrevnosť“ je nejasný. Základným fyzikálnochemickým parametrom palív je spaľovacie teplo, ktoré sa exaktne kalorimetricky odmeria. Odvedenou veličinou od spaľovacieho tepla je výhrevnosť, čo je číselne nižšia hodnota ako hodnota spaľovacieho tepla. Výhrevnosť sa podľa majiteľa používa v predpisoch súvisiacich s ochranou ovzdušia, pričom poukázal napr. na vyhlášku č. 410/2012 Z. z. v znení neskorších predpisov. Podľa majiteľa samotná vyhláška č. 228/2014 Z. z. v znení neskorších predpisov uvádza hraničné hodnoty tuhého druhotného paliva alebo kvapalného druhotného paliva vzťahnuté k výhrevnosti vyrobeného druhotného paliva (str. 18 a 19), a teda nie k výhrevnosti s prívlastkom.

Majiteľ tiež uviedol, že v zahraničnej literatúre sa viac používajú pojmy horná a dolná výhrevnosť, čo však nie je problém pre odborníka. Rozlíšenie je totiž jednoznačné - samotný pojem „výhrevnosť“ je dolnou výhrevnosťou a spaľovacie teplo je hornou výhrevnosťou.

Majiteľ uviedol, že mu nie je jasné, akou dedukciou navrhovateľ na str. 17 prišiel k záveru, že nárok na ochranu č. 1 je de facto „perpetuum mobile“, keď sa minimálna výhrevnosť 5 MJ.kg^{-1} pretransformuje na výhrevnosť 5 až 12 MJ.kg^{-1} , z čoho sa vytvorí druhotné palivo oveľa vyššej výhrevnosti. Naopak podľa majiteľa v úžitkovom vzore je jasne deklarované v príkladoch a nárokoch na ochranu, že použité druhy odpadov môžu mať výhrevnosť vyššiu ako 5 MJ.kg^{-1} , teda aj 42 MJ.kg^{-1} .

K námietke voči nároku na ochranu č. 2 majiteľ uviedol, že zásadná námietka je vyjadrená konštatovaním na str. 21 návrhu na výmaz, že odpadové drevo, resp. odpady z dreva nedosahujú výhrevnosť 20 MJ.kg^{-1} a takúto výhrevnosť nemôžu nikdy dosiahnuť, sa podľa namietateľa zakladá na skreslenej predstave, že odpadové drevo je to isté ako palivové drevo alebo drevná štiepka z čistého dreva. Majiteľ uviedol nasledujúce prípady odpadov o vysokej výhrevnosti:

- štiepka z odpadového dreva z priemyselného spracovania dreva, z vyseparovaných drevných odpadov zo stavieb a pod. môže obsahovať rôzne vysoko výhrevné prímеси, ktoré sa v nijakom prípade nepodarí dokonale vyseparovať, alebo dokonca pri veľkokapacitnom štiepkovaní sa úmyselne takéto prímеси pridajú (veď sa v tej kope štiepok nevidia). Podozrenia vyvolávajú indície o štiepkovaní vyradených železničných odpadov a drevo s obsahom plastov a iných horľavých materiálov. Takáto zmes v závislosti od zloženia môže mať výhrevnosť aj vysoko nad 20 MJ.kg^{-1} . Výsledné palivo síce splní kritériá pre tuhé druhotné palivo, ale keďže vstupný prúd odpadov a výber druhov odpadov nebol kontrolovaný, podarí sa takýmto spôsobom „ekonomicky efektívne“ odstrániť aj nebezpečný alebo nevhodný odpad,
- drevo po čiastočnom zuhoľnatení pri lesných požiaroch alebo požiaroch drevostavieb, či iných

- konštrukcií s podielom dreva nadobúda výhrevnosť blížiacu sa výhrevnosti dreveného uhlia do 27 MJ.kg^{-1} ,
- drevo po miernej termickej úprave $200\text{-}300 \text{ }^\circ\text{C}$ s cieľom zlepšiť jeho vlastnosti, ktorá sa nazýva torifikácia, má výhrevnosť nad 20 MJ.kg^{-1} (Dutta, A., Leon, M.A.: Pros and cons of torrefaction of woody biomass. Bastakoti, N.: Study of effects of temperature and residence time on calorific value of torrefied biomass. IJET. <https://doi.org/10.15623/ijret.2018,0710006>). Je to dané tým, že po torifikácii je v torifikovanom palive zvýšený obsah uhlíka až o 6 % a znížený obsah kyslíka o cca 5 % (Dudyński, M. Wood gasification. Influence of process parameters on the tar formation and gas cleaning. Detritus /Volume 16 – 2021/ pages 63-74),
 - prachový a iný odpad z výroby dreveného uhlia, ktorý je nevhodný ako predajný výrobok má výhrevnosť okolo 27 MJ.kg^{-1} (<https://flyover.ru/udelnaya-teplota-sgoraniya-teplotvornayasposobnost-razlichnyh-vidov.html>),
 - tuhý zvyšok zo spracovania dreva pyrolýzou alebo splyňovaním bude mať v dôsledku vysokého obsahu uhlíka výhrevnosť minimálne ako výhrevnosť dreveného uhlia (Benedetti, V. Characterization of char from biomass gasification and its similarities with activated carbon in adsorption applications. Applied Energy. doi.org/10.1016/j.apenergy.2017.08.076),
 - dokonca aj samotná breza alebo kôra z brezy sa vyznačujú vysokými spaľovacími teplotami $22,2$ a $24,0 \text{ MJ.kg}^{-1}$. Spaľovacie teplo lignínu bolo až $25,8 \text{ MJ.kg}^{-1}$ (Geffertová, J.: Spaľovacie teplo hydrolyzovaného brezového dreva. ACTA FACULTATIS XYLOLOGIAE, 51(2):63-69, 2009).

Hodnotenie námietok majiteľ uzavrel konštatovaním, že uvedené drevné odpady alebo vedľajšie produkty a zvyšky zo spracovania dreva sa s výhodou môžu využívať na výrobu tuhého druhotného paliva podľa nároku na ochranu č. 2 úžitkového vzoru, pričom len od odberateľa bude závisieť, či požaduje výhrevnosť $12 - 17 \text{ MJ.kg}^{-1}$ alebo $17 - 20 \text{ MJ.kg}^{-1}$. Environmentálne vhodné zloženie tuhého druhotného paliva je jedine možné zabezpečiť voľbou vhodných prúdov odpadového dreva a výberom vhodných druhov odpadov pred jeho výrobou podľa úžitkového vzoru.

K nárokom na ochranu č. 3 až 8 majiteľ k tvrdeniu navrhovateľa, ktorý považuje za samozrejmé, že v prípade, ak sú niektoré prúdy odpadov v úžitkovom vzore ako skupiny odpadov uvedené v katalógu odpadov (vyhláška č. 365/2015 Z. z.) tak sú automaticky použiteľné na výrobu tuhého druhotného paliva, uviedol, že síce podľa majiteľa ide o logické želanie výrobcov tuhého druhotného paliva, ale zadelenie odpadu do nejakej skupiny automaticky neznamená, že tento nebude obsahovať vyššie podiely Cl alebo Hg, ktoré sú z hľadiska ochrany ovzdušia neprípustné na spaľovanie v kotloch ako menovité tuhé palivo. Nároky na ochranu č. 3 až č. 8 sú viazané na nezávislý nárok č. 1, a teda musia byť uvedeným spôsobom analyzované.

K nároku na ochranu č. 9 majiteľ uviedol, že vyhláška č. 367/2015 Z. z. v § 6 ods. 1 písm. c) všeobecne konštatuje zákaz zmiešavania odpadu s inými látkami, aby sa zriedil obsah znečisťujúcej látky, ale neurčuje spôsob kontroly. Nárok na ochranu č. 9 definuje originálny spôsob výroby tuhého druhotného paliva, t. j. ktoré prúdy odpadov a aké dávky odpadov sa použijú na uvedenú výrobu s cieľom zabezpečiť bezpečné, environmentálne vhodné palivo pre spaľovanie aj v kotloch menších stredných príkonov nad $0,3 \text{ MW}$. Postup analýzy navrhovateľa je v námietke nároku na ochranu č. 9 podľa majiteľa rovnaký ako pri námietke nároku na ochranu č. 1 a rovnaký je aj záver.

K nárokom na ochranu č. 10 a 11 majiteľ uviedol, že s námietkami nesúhlasí a považuje ich za irelevantné a nedôvodné.

V závere majiteľ skonštatoval, že podľa neho navrhovateľ vo svojej analýze nepreukázal, že inými existujúcimi postupmi je možné dosiahnuť rovnaké výsledky ako sú predmetom príkladov uvedených v napadnutom úžitkovom vzore.

Podľa majiteľa autori napadnutého úžitkového vzoru pred jeho podaním vykonali množstvo praktických experimentov a analýz. Neúspešné postupy a výsledky z neúspešných experimentov nie sú v úžitkovom vzore uvádzané. Naopak uvádzané príklady a nároky na ochranu sú realizovateľné, spĺňajú sa nimi požiadavky na environmentálne vhodné druhotné palivá, a boli už preukázané v praxi aj mimo miest experimentovania.

Navrhovateľ požiadal úrad, aby mu zaslal vyjadrenie majiteľa k návrhu na výmaz a stanovil mu lehotu, v ktorej by mohol zaujať stanovisko k tomuto vyjadreniu. Úrad správou z 21.1.2022 stanovil navrhovateľovi lehotu do 20.3.2022.

Navrhovateľ v podaní na úrad z 15.3.2022 uviedol, že mnohé argumentácie majiteľa sú nejasné, ťažko zrozumiteľné a navrhovateľ z nich nedokáže určiť k čomu majiteľ smeruje.

Z vyjadrenia majiteľa na str. 4 podľa navrhovateľa je zrejmé, že podstatným poznatkom napadnutého úžitkového vzoru je, že všetky použité prúdy odpadov musia spĺňať všetky požiadavky na druhotné palivo a len definovanou zmesou takýchto prúdov odpadov je možné vyrobiť druhotné palivo podľa požiadaviek odberateľa.

Toto však nie je podľa navrhovateľa poznatok úžitkového vzoru, ale je to požiadavka priamo zakotvená vo vyhláške č. 228/2014 Z. z. v § 6b, ods. 1, písm. c). Majiteľ úžitkového vzoru si teda podľa navrhovateľa pripisuje zásluhy za niečo, čo bolo dávno pred tým vydané vo vyhláške, a teda nemôže ísť o „podstatný poznatok úžitkového vzoru“ čím len potvrdzuje závery navrhovateľa uvedené v návrhu na výmaz podporené namietanými dokumentami týkajúcimi sa práve požiadaviek na použité prúdy odpadov a požiadaviek na tuhé druhotné palivo a ich vzájomnú súvislosť.

Navrhovateľ poukázal na to, že majiteľ síce cituje ustanovenie § 4 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, že technické riešenie je spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezovskej činnosti a je priemyselne využiteľné, pričom sa však ďalej vyjadruje iba k priemyselnej využiteľnosti. Navrhovateľ zdôraznil, že návrh na výmaz nebol podaný z dôvodu nesplnenia podmienky priemyselnej využiteľnosti ale len z dôvodu nesplnenia podmienky novosti a vynálezovskej činnosti.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch „Za stav techniky sa na účely tohto zákona považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi úžitkového vzoru právo prednosti, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.“

Z uvedeného ustanovenia zákona je podľa navrhovateľa zrejmé, že aj právne predpisy, ak boli zverejnené pred dňom práva prednosti (v prípade napadnutého úžitkového vzoru je deň práva prednosti zhodný s dňom podania prihlášky), sú stavom techniky na účely zákona o úžitkových vzoroch. Preto aj dokumenty D1, D1a a D5 sú pre účely zákona o úžitkových vzoroch stavom techniky.

Navrhovateľ tiež poukázal na to, že majiteľ uviedol, že vyhláška určuje limitné hodnoty parametrov tuhých druhotných palív, avšak majiteľ požiadal o výlučnú ochranu tuhých druhotných palív, ktoré špecifikoval práve takými istými limitnými hodnotami parametrov ako uvádza vyhláška zverejnená pred podaním napadnutého úžitkového vzoru, a preto podľa navrhovateľa nie je možné, aby úžitkový vzor zakladal právo na výlučnú ochranu paliva s týmito parametrami.

K vyjadreniu majiteľa, že ciest ako splniť požiadavky citovaných vyhlášok je nekonečne veľa, navrhovateľ uviedol, že mu nie je jasné a nerozumie tomu, resp. že nevie čo tým majiteľ myslel. Nezávislým nárokom na ochranu č. 1 je chránené palivo charakterizované podstatnými znakmi. Až v samostatnom nezávislom nároku na ochranu č. 9 je opísaný spôsob výroby paliva majúceho znaky uvedené v nároku č. 1. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ uviedol, že nerozumie, čo je konkrétne podľa majiteľa chránené úžitkovým vzorom, keď „ciest ako splniť požiadavky citovaných vyhlášok je nekonečne veľa“. Navrhovateľ ďalej uviedol, že k dokumentu D7 pojednávajúcom o výhrevnostiach rôznych materiálov a výpočtoch výhrevnosti boli ako podporné predložené dokumenty D2, D8, D8a, D12, D12a, D13, D17 s príslušným odôvodnením. Navrhovateľ tiež konštatoval, že k dokumentom D8, D12, D13 a D17 majiteľ uviedol, že sa nezaoberajú tuhými druhotnými palivami a ani výrobou tuhých druhotných palív z odpadov. Dokument D7 spolu s uvedenými podpornými dokumentami podľa navrhovateľa dokazuje, že čo sa týka znakov nezávislých nárokov na ochranu 1 a 2 napadnutého úžitkového vzoru týkajúcich sa výhrevnosti, boli použité všeobecne známe poznatky v čase podania prihlášky úžitkového vzoru bez uplatnenia ďalšej vynálezovskej

činnosti, čo nakoniec potvrdil aj sám majiteľ napadnutého úžitkového vzoru, keď uviedol, že výhrevnosti sa dajú vypočítať rutinným výpočtom.

Namietané dokumenty D3, D3-1, D4, D4-1 boli podľa navrhovateľa predložené ako dôkaz, že pred podaním prihlášky úžitkového vzoru bolo známe tuhé druhotné palivo s obsahom vlhkosti do 10% a teda znaky nárokov č. 1 a 2 týkajúce sa vlhkosti nie sú podľa navrhovateľa vo vzťahu k uvedeným dokumentom nové. Vzhľadom na to, že ide o znaky nárokov na ochranu č. 1 a 2, ktorých predmetom nie je spôsob výroby tuhého druhotného paliva, navrhovateľ uviedol, že mu nie je jasné, prečo v tejto súvislosti majiteľ uviedol argumenty, že uvedené dokumenty neuvádzajú z čoho a akým spôsobom bolo tuhé druhotné palivo vyrobené.

Podľa navrhovateľa bol namietaný dokument D6 predložený ako dôkaz k závislému nároku na ochranu č. 10. Závislý nárok č. 10 iba bližšie rozvádza znak nezávislého nároku na ochranu č. 9 a to fyzikálno-mechanické úpravy odpadov, ktoré boli v čase podania napadnutého úžitkového vzoru známe, a preto navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s názorom majiteľa, že ide o inú problematiku.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že namietaný dokument D10 a dokument D11 ako podporný dokument k dokumentu D10 bol predložený ako dôkaz k nezávislému nároku na ochranu č. 11 – použitie tuhých druhotných palív, a teda argumentácia majiteľa k tomuto dokumentu sa podľa navrhovateľa netýka spôsobu použitia tuhých druhotných palív.

Navrhovateľ poukázal na to, že majiteľ sa vyjadroval k jednotlivým nárokom na ochranu, pričom argumentoval spôsobom, akoby všetky nároky na ochranu, t. j. aj všetky nezávislé nároky na ochranu mali byť posudzované spoločne. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ uviedol základné pravidlá vyplývajúce z metodiky konania o úžitkových vzoroch. Nároky na ochranu napadnutého úžitkového vzoru č. 1 až 8 patria do kategórie vecí a nároky č. 9 a 10 do kategórie postupy a nárok č. 11 do kategórie použitie. Každá z týchto kategórií je charakterizovaná podstatnými znakmi, ktoré sú rozdielne, a preto nie je možné posudzovať nezávislé nároky rôznych kategórií spoločne.

K uvedenému navrhovateľ uviedol, že nezávislý nárok na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru patrí do kategórie vecí avšak majiteľ úžitkového vzoru argumentoval, že: „Teoreticky je možné nekonečné množstvo prístupov ako sa k uvedeným charakteristikám dopracovať. Preto neexistuje len jedno technické riešenie, ktoré definuje stav techniky“. Následne majiteľ priamo uviedol, že existuje okolo 35 dokumentov o najlepších dostupných technikách (BAT) a skonštatoval, že: „Z uvedeného vyplýva, že neexistuje len jedno technické riešenie, ktoré definuje stav techniky“.

Podľa navrhovateľa aj ďalšie odseky a argumentácie majiteľa úžitkového vzoru sú ťažko zrozumiteľné a navrhovateľ preto nedokáže určiť kam nimi majiteľ úžitkového vzoru smeruje. Ako príklad uviedol argument, resp. tvrdenie majiteľa že: „Vyhláška sa môže chápať ako dokument, v ktorom sa uvádza jedna skupina nevyhnutných požiadaviek, alebo kritérií na definovanie stavu techniky, ale nie samotný stav techniky. Druhá skupina požiadaviek alebo kritérií sú ako nové znaky vyjadrené v nároku č. 1, ktorými je charakterizovaný stav techniky druhotných palív.“ Podľa navrhovateľa ide o nezmyselné tvrdenie, pretože nárok na ochranu č. 1 v podstate nie je nič viac ako len opis požiadaviek na tuhé druhotné palivá definované vo vyhláške. Nie je teda zrejme o akej „druhej skupine požiadaviek“ majiteľ úžitkového vzoru píše.

Navrhovateľ sa vyjadril aj k tomu, že majiteľ poukázal na matematickú rovnicu pre výpočet priemerných parametrov, ktorej účel je podľa navrhovateľa nejasný a nie je zrejme čo chcel týmto majiteľ preukázať. Podľa navrhovateľa majiteľ úžitkového vzoru potvrdil záver navrhovateľa z podaného návrhu na výmaz na strane 12 keď uviedol, že: „V zmysle uvedenej zásady „primárneho opatrenia“ by v skutočnosti všetky použité prúdy odpadov mali spĺňať všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo v zmysle dokumentu D1.“

Navrhovateľ poukázal na tvrdenie majiteľa (str. 4 vyjadrenia), že podstatným poznatkom napadnutého úžitkového vzoru je, že všetky použité prúdy odpadov musia spĺňať všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo a len definovanou zmesou takýchto prúdov vyrobíme tuhé druhotné palivo podľa požiadaviek odobrateľa. Podľa navrhovateľa toto však nie je poznatok úžitkového vzoru, ale je to požiadavka priamo

zakotvená vo vyhláske č. 228/2014 Z. z. v § 6b, ods. 1, písm. c). Majiteľ úžitkového vzoru si teda podľa navrhovateľa pripisuje zásluhy za niečo, čo bolo dávno pred tým vydané vo vyhláske a teda nemôže ísť o „podstatný poznatok úžitkového vzoru“.

Navrhovateľ tiež uviedol, že majiteľ poukázal na to, že jedným zo základných princípov ochrany životného prostredia je ten, ktorý zakazuje zmiešavať nevyhovujúci odpad s inými odpadmi a surovinami s cieľom splniť požadované limity, pričom aj sám uviedol, že: „podobný problém už dávno vyriešili spracovatelia železného šrotu“, a teda týmito vyjadreniami podľa navrhovateľa majiteľ potvrdil závery navrhovateľa uvedené v návrhu na výmaz podporené namietanými dokumentami.

Navrhovateľ sa ďalej vyjadril k argumentácii majiteľa o výhrevnosti paliva, pričom podľa neho majiteľ zjavne nepochopil čo znamená argumentácia navrhovateľa o „nejasnosti“ nároku na ochranu č. 1. Navrhovateľ v tejto súvislosti uviedol, že rozsahom výhrevnosti, ako je uvedený v úžitkovom vzore pre jednotlivé prúdy odpadov, sa nemusí pri tuhom druhotnom palive dosiahnuť požadovaná výhrevnosť. Ak teda každý prúd odpadov musí spĺňať definované podmienky a pre prúd odpadov je akceptovateľná výhrevnosť už 5 MJ/kg, potom podľa navrhovateľa výsledné tuhé druhotné palivo by nemuselo spĺňať požiadavku na výhrevnosť 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ.kg⁻¹. Navrhovateľ preto nárok na ochranu s takto definovanými parametrami považoval za nejasný.

K vyjadreniu majiteľa k 2. nároku na ochranu navrhovateľ uviedol, že majiteľ len vymenoval rôzne druhy dreveného odpadu s vysokou výhrevnosťou, avšak nevyjadril sa k namietaným dokumentom a k odôvodneniu.

K nasledujúcemu vyjadreniu majiteľa k nárokom na ochranu č. 3 až č. 8 navrhovateľ uviedol, že ide o závislé nároky na ochranu na nezávislom nároku na ochranu č. 1. Keďže všetky znaky nezávislého nároku na ochranu č. 1 boli navrhovateľom analyzované z hľadiska splnenia podmienky novosti a vynálezcovskej činnosti, bolo podľa navrhovateľa potrebné analyzovať už len znaky závislých nárokov na ochranu č. 3 až č. 8. Podľa navrhovateľa sa majiteľ snažil získať výlučnú ochranu na tuhé druhotné palivá s parametrami podľa nároku č. 1, ktoré boli vyrobené zo skupín odpadov uvedených v katalógu odpadov (vyhláska č. 365/2015 Z. z.), pričom znenia týchto závislých nárokov na ochranu sú podľa navrhovateľa takmer doslova odpísané z uvedeného katalógu odpadov. Uvedené sa týka podľa navrhovateľa aj nároku na ochranu č. 9, a teda navrhovateľ odkázal na stanovisko k nezávislému nároku na ochranu č. 1.

Správou úradu z 28.4.2022 bolo vyjadrenie navrhovateľa z 15.3.2022 zaslané majiteľovi na vedomie.

Rozhodnutie úradu sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o úžitkových vzoroch“) úrad rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené alebo navrhnuté.

Podľa § 44 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch úrad na návrh tretej osoby vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra, ak predmet úžitkového vzoru nie je spôsobilý na ochranu podľa § 4 až 6.

Podľa § 4 zákona o úžitkových vzoroch je technické riešenie spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezcovskej činnosti a je priemyselne využiteľné.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch sa technické riešenie považuje za nové, ak nie je súčasťou stavu techniky podľa odsekov 2 až 4.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch sa za stav techniky považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

Podľa § 7 ods. 3 zákona o úžitkových vzoroch sa za stav techniky považuje aj obsah prihlášok a obsah patentových prihlášok podaných v Slovenskej republike so skorším právom prednosti, ak budú v deň, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, alebo po tomto dni zverejnené vo vestníku úradu. To platí aj

pre medzinárodné prihlášky s určením pre Slovenskú republiku a pre európske patentové prihlášky s určením pre Slovenskú republiku.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o úžitkových vzoroch nie je stavom techniky také zverejnenie výsledkov práce prihlasovateľa alebo jeho právneho predchodcu, ku ktorému došlo v posledných šiestich mesiacoch pred podaním prihlášky.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch sa technické riešenie považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Podľa § 8 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch sa pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti neprihliada na obsah prihlášok, patentových prihlášok, medzinárodných prihlášok a európskych patentových prihlášok, ktoré ku dňu, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené.

Úžitkový vzor č. 8751 s názvom „Tuhé druhotné palivo a spôsob jeho výroby a použitia“ bol zapísaný do registra úžitkových vzorov 31.3.2020 s právom prednosti od 16.11.2018 s nasledujúcim znením nárokov na ochranu:

1. Tuhé druhotné palivo, *vyznačujúce sa tým, že je vyrobené z presne definovaných spáliteľných odpadov, má výhrevnosť v rozpätí 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ.kg⁻¹ a vlhkosť do 10%, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú výhrevnosť minimálne 5 MJ.kg⁻¹, obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil a vzťahnuté k výhrevnostiam jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 100 mg.MJ⁻¹, resp. 150 mg.MJ⁻¹ a Hg 0,02 mg.MJ⁻¹, resp. 0,03 mg.MJ⁻¹ a obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80. percentil a vzťahnuté k výhrevnosti vyrobeného tuhého druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre polycyklické aromatické uhľovodíky 1,5 mg.MJ⁻¹, resp. 2,5 mg.MJ⁻¹, ako aj pre kovy v jednotkách mg.MJ⁻¹ Sb 0,5, resp. 0,75, As 0,8, resp. 1,2, Pb 4, resp. 6, Cd 0,05, resp. 0,075, Cr 1,4, resp. 2,1, Co 0,7, resp. 1,05, Ni 1,6, resp. 2,4 a medián obsahu síry < 0,8 g.MJ⁻¹, kde obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek odobratých z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.*
2. Tuhé druhotné palivo, *vyznačujúce sa tým, že je vyrobené len z rôznych prúdov odpadového dreva, má výhrevnosť v rozpätí 12 až 20 MJ.kg⁻¹ a vlhkosť do 25 %, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú vlhkosť maximálne 55%, obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil, v prepočte na sušinu jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 250 mg.kg⁻¹, resp. 300 mg.kg⁻¹ a Hg 0,05 mg.kg⁻¹, resp. 0,075 mg.kg⁻¹ a obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80. percentil, v prepočte na sušinu sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre F 15 mg.kg⁻¹, resp. 20 mg.kg⁻¹, pre polycyklické aromatické uhľovodíky 2 mg.kg⁻¹, resp. 3 mg.kg⁻¹, ako aj pre kovy v jednotkách mg.kg⁻¹ - As 1,2, resp. 1,8, Pb 4, resp. 6, Cd 0,8, resp. 1,2, Cr 10, resp. 15 a Zn 140, resp. 210, kde obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov z dreva, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.*
3. Tuhé druhotné palivo podľa nároku 1, *vyznačujúce sa tým, že je vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z poľnohospodárstva, záhradníctva, lesníctva, poľovníctva a rybárstva, akvakultúry a z výroby a spracovania potravín.*
4. Tuhé druhotné palivo podľa nároku 1, *vyznačujúce sa tým, že je vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z kožiarskeho, kožušnickeho a textilného priemyslu.*
5. Tuhé druhotné palivo podľa nároku 1, *vyznačujúce sa tým, že je vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z odpadových obalov, absorbentov, handier na čistenie, filtračných materiálov a ochranných odevov.*
6. Tuhé druhotné palivo podľa nároku 1, *vyznačujúce sa tým, že je vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi stavebných odpadov a odpadov z demolácií.*

7. Tuhé druhotné palivo podľa nároku 1, *vyznačujúce sa tým, že* je vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov zo zariadení na úpravu odpadu, čistiarní odpadových vôd mimo miesta ich vzniku a úpravnej pitnej a priemyselnej vody.
8. Tuhé druhotné palivo podľa nároku 1, *vyznačujúce sa tým, že* je vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi vybraných druhov komunálnych odpadov mimo prúdov zmesových a zvyškových odpadov.
9. Spôsob výroby tuhého druhotného paliva, *vyznačujúci sa tým, že* na výrobu sa vyberajú vhodné prúdy odpadov alebo zmesi prúdov odpadov, odoberú sa reprezentatívne vzorky odpadov na vstupné analýzy výhrevnosti, hodnoty mediánu a 80. percentilu obsahu Cl a Hg, pričom na výrobu sa použijú len tie prúdy odpadov s výhrevnosťou vyššou ako 5 MJ.kg^{-1} , ktorých medián a 80. percentil v prípade odpadového dreva sú pre obsah Cl nižšie ako 250 mg.kg^{-1} , resp. 300 mg.kg^{-1} v prepočte na sušinu odpadu a Hg $0,05 \text{ mg.kg}^{-1}$, resp. $0,075 \text{ mg.kg}^{-1}$ v prepočte na sušinu odpadu, alebo v prípade iných odpadov obsahy v prepočte na výhrevnosť pre Cl 100 mg.MJ^{-1} , resp. 150 mg.MJ^{-1} a Hg $0,02 \text{ mg.MJ}^{-1}$, resp. $0,03 \text{ mg.MJ}^{-1}$, ďalej sa ich zmesi alebo samostatné prúdy odpadov podľa účelu použitia fyzikálno-mechanicky upravujú a nakoniec sa z vyrobenej dávky max. 1500 t odoberú reprezentatívne vzorky, uskutoční sa chemická analýza a ako tuhé druhotné palivo sa použijú len tie dávky, ktoré spĺňajú všetky kritériá tuhého druhotného paliva podľa nárokov 1 alebo 2.
10. Spôsob výroby tuhého druhotného paliva podľa nároku č. 9, *vyznačujúci sa tým, že* technické riešenia výroby sú založené na suchých procesoch fyzikálno-mechanickej úpravy, ktorá podľa vstupných odpadov a požadovaných parametrov paliva pozostáva najčastejšie z drvenia odpadu, vytriedovania železničných kovov magnetickou separáciou, vytriedovania ďalších nežiaducich zložiek vzduchovými, balistickými a diskovými separáciami, alebo inými technikami na triedenie odpadov suchým spôsobom a mletím na požadované rozmery zrna.
11. Použitie tuhých druhotných palív podľa nárokov 1 až 8, v dezintegrovanej sypkej forme alebo vo forme briek a peliet buď ako hlavné palivo alebo ako prímies k hlavnému palivu v podiele od 1 % do 50 % hmotnostných vo fluidných kotloch, roštových kotloch a priemyselných peciach, alebo v pyrolýzách, splyňovacích, či plazmových zariadeniach.

Nároky na ochranu úžitkového vzoru vymedzujú predmet, na ktorý je udelená ochrana a opis a prípadne výkresy zapísaného úžitkového vzoru slúžia ako podklad na vysvetlenie jednotlivých znakov technického riešenia.

Z obsahu podaného návrhu na výmaz jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ podáva návrh na výmaz z dôvodu nesplnenia podmienky novosti a vynálezcovskej činnosti predmetu chráneného napadnutým úžitkovým vzorom v zmysle ustanovenia § 7 a § 8 zákona o úžitkových vzoroch.

Každé z týchto kritérií je potrebné hodnotiť samostatne, pričom z celkového hodnotenia musí byť zrejmé, ktoré z kritérií nie je splnené s uvedením dôvodu a s príslušným rozborom dôkazov.

Podľa § 7 ods. 2) zákona o úžitkových vzoroch sa za stav techniky považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi úžitkového vzoru právo prednosti podľa § 34 ods. 1, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

V predmetnom konaní o návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru navrhovateľ namietal proti novosti aj vynálezcovskej činnosti napadnutého úžitkového vzoru nasledujúcimi dokumentami (bolo zachované číslovanie dokumentov, ako to uviedol navrhovateľ), ktorých relevantnosť prednostne úrad posúdi najmä v súvislosti s preukázaním ich sprístupnenia verejnosti, t. j. zverejnenia pred dátumom prednosti napadnutého riešenia, t. j. pred 16.11.2018.

- vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 367/2015 Z. z. z 3.11.2015, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 228/2014 Z. z., ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách, zverejnená v Zbierke zákonov 11.12.2015, ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2016 (ďalej dokument D1), tzn. pred dátumom prednosti napadnutého riešenia,
- vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 228/2014 Z. z. z 11.8.2014, ktorou sa ustanovujú požiadavky na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách, zverejnená v Zbierke zákonov

- 22.8.2014, s účinnosťou od 1.9.2014 (ďalej dokument D1a), t. j. pred dátum prednosti napadnutého riešenia,
- článok J. Ekart a kol. „The processes of preparation for the production of solid fuels from non-hazardous waste“, uverejnený v časopise „Materials and Technology, číslo No. 1/vol. 47 v roku 2013 (ďalej dokument D2), tzn. pred dátumom prednosti napadnutého úžitkového vzoru,
 - dokument „Kvalitatívne parametre tuhého druhotného paliva z odpadového dreva (DPD)“ z web stránky [kvalitativne_parametre_tdp_ecoenergo_plus_16.pdf](http://gbsbroup.sk) (gbsbroup.sk) (ďalej dokument D3), zverejnený v marci 2017, tzn. pred dátumom prednosti napadnutého úžitkového vzoru,
 - dokument „Kvalitatívne parametre tuhého druhotného paliva“, z predchádzajúceho linku, z marca 2017 (uploads/2017/03) (ďalej dokument D3-1), rovnako zverejnený pred dátumom prednosti napadnutého úžitkového vzoru.
 - dokument „Kvalitatívne parametre druhotného paliva z odpadového dreva“ zverejnený v marci 2017, ktorý je dostupný na webovej stránke http://gbsgroup.sk/wpcontent/uploads/2017/03/kvalitativne_parametre_dpd_ecoenergo_17.pdf. (ďalej dokument D4), t. j. pred dátumom prednosti napadnutého úžitkového vzoru,
 - dokument „Kvalitatívne parametre druhotného paliva z odpadového dreva“, z predchádzajúceho linku, zverejnený v marci 2017 (uploads/2017/03) (ďalej dokument D4-1), tzn. tiež pred dátumom prednosti napadnutého riešenia,
 - vyhláška Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z. z 13.11.2015, ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov, zverejnená v Zbierke zákonov 11.12.2015, ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2016 (ďalej dokument D5), tiež pred dátumom prednosti napadnutého riešenia,
 - dokument „Linka na mechanicko-biologickú úpravu-zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu výroby TAP“. Ide o stanovisko Prešovského samosprávneho kraja, Odboru regionálneho rozvoja, zverejnené 2.5.2018 (link: <https://www.po-kraj.sk/sk/samosprava/urad/odbor-sr/dokumenty-oddelenia-up-zp/stanoviska-eia-sea/2018/april-2018.html>) z 9.4.2018. Tento dokument bol teda zverejnený pred dátumom prednosti napadnutého úžitkového vzoru (ďalej dokument D6),
 - web stránka <https://sk.wikipedia.org/wiki/Výhrevnosť>, zverejnenie zo 7.7.2017 preverené cez digitálny archív Wayback Machine (ďalej dokument D7). Ide o dokument zverejnený pred dátumom prednosti napadnutého riešenia,
 - publikácia „Teplárenství“ autorov Jaroslav Kadrnoška a Ladislav Ochrana, vydaná v decembri 2001, vydavateľstvom Akademické nakladatelství CERM, s. r. o. Brno (ďalej dokument D8 a D8a), tzn. pred dátumom prednosti napadnutého riešenia,
 - STN 480058 – Sortimenty dreva. Listnaté štiepky a piliny, vydaná 1.9.2004, teda pred dátumom prednosti napadnutého riešenia (ďalej dokument D9),
 - odborná prednáška „Odpad ako palivo“ autorky Ing. Zuzany Kocúrikovej uvedená na konferencii 17. a 18. septembra 2015, Podbanské, https://www.siea.sk/wp-content/uploads/poradenstvo/aktuality/2015/konferencia_ovzdušie/08_Kocunova_Odpad_ako_palivo_konferencia_ovzdušie_SIEA_Podbanske_2015.pdf, tzn. pred dátumom prednosti napadnutého riešenia (ďalej dokument D10),
 - rozhodnutie Slovenskej inšpekcie životného prostredia týkajúce sa zmeny používaných palív z 2.2.2009, právoplatné 20.2.2009 (ďalej dokument D11). Ide o rozhodnutie, ktoré mení a dopĺňa integrované povolenie vydané IŽP Košice pre prevádzku Slovenské elektrárne, a. s., Elektrárne Vojany, závod. Z predloženého dokumentu nie je zrejmé, že uvedené rozhodnutie bolo zverejnené, teda všeobecne prístupné pre verejnosť. Túto skutočnosť navrhovateľ ani nijako nepreukázal. Z rozhodnutia je zrejmé, že bolo doručované Slovenským elektrárňam, a. s., Bratislava, obci Vojany a na vedomie Obvodnému úradu životného prostredia Michalovce. Vzhľadom na uvedené, nemožno tento dokument považovať za námietku voči preukazovaniu nesplnenia podmienok ochrany napadnutého riešenia,
 - vyhlásenie verejnej obchodnej súťaže na čierne uhlie, vyhlásená Slovenskými elektrárňami 12.7.2018 na web stránke www.seas.sk (ďalej dokument D12, preukázanie zverejnenia D12 - dokument D12a). Ide o materiál, zverejnený pred dátumom prednosti napadnutého riešenia a teda relevantný na posúdenie podmienok ochrany napadnutého riešenia,
 - výťažky z web stránok odkazujúce na výhrevnosť jednotlivých druhov palív (www.dumazahrada.cz, www.rojek.cz, www.okd.cz, www.minzp.sk a www.slovlex.sk/static/prilohy/SK/ZZ/2006/625/20070101_3380852-2.pdf, www.vutbr.cz) zverejnené pred dátumom prednosti napadnutého riešenia (ďalej dokument D13),

- výtlačok z web stránky wikipédie <https://sk.wikipedia.org/wiki/Odpad> z 11.7.2017, tzn. dokument zverejnený pred dátumom prednosti napadnutého riešenia (ďalej dokument D14),
- zákon č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej dokument D15), ktorý bol zverejnený a nadobudol účinnosť pred dátumom prednosti napadnutého riešenia,
- výtlačok z web stránky spoločnosti Biopel, a. s., <https://www.bopel.sk/sk/biomasove-logisticke-centrum/podujatiabc>, z ktorej je zrejmé, že citovaná spoločnosť sa zúčastnila veľtrhu CONECO v Inchebe v roku 2016, konferencie projektu „Biomassové Logistické Centrum“ 30.11.2016 v Kysuckom Lieskovci a Medzinárodnej poľnohospodárskej a potravinárskej výstavy 18.-21.8.2016, tzn. bolo preukázané, že išlo o výstavy organizované pred dátumom prednosti napadnutého riešenia (ďalej dokument D16),
- medzinárodná patentová prihláška WO 2017/131517 A1, zverejnená 3.8.2017 tzn. pred dátumom prednosti napadnutého riešenia (ďalej dokument D17).

Navrhovateľ predložil ešte ďalší dokument – bakalársku prácu vypracovanú Eduardom Čapošom pod názvom „Efektivní metody pro vytápění“ z akademického roku 2017/2018, ktorá je zverejnená na web stránke Vysokého učení technického v Brne (www.vut.cz). Uvedený dokument navrhovateľ pripojil k návrhu na výmaz, ale v odôvodnení podania ju vôbec nespomenul. Uvedený dokument bol zverejnený pred dátumom prednosti napadnutého riešenia (dokument bude ďalej uvádzaný ako dokument D18).

Úrad na základe predchádzajúceho hodnotenia sprístupnenia namietaných dokumentov verejnosti konštatuje, že za skorší stav techniky v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch možno považovať všetky navrhovateľom predložené dokumenty okrem dokumentu D11, pri ktorom nebolo preukázané jeho zverejnenie. Tieto dokumenty zároveň nepredstavujú materiály podľa § 8 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch, podľa ktorého sa pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti neprihliada na obsah patentových prihlášok, európskych patentových prihlášok a prihlášok úžitkových vzorov, ktoré ku dňu, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené, a teda môžu byť ďalej posudzované aj vo vzťahu k naplneniu podmienky vynálezcovskej činnosti napadnutého úžitkového vzoru.

Pri posudzovaní novosti technického riešenia a porovnávaní jeho obsahu s relevantným dokumentom známym zo stavu techniky, sa takéto hodnotenie robí vždy len vzhľadom na obsah jedného dokumentu. Technické riešenie sa nepovažuje za nové, **ak sú všetky jeho znaky zverejnené v jednom namietanom dokumente**. Pri hodnotení novosti je nevyhnuté posudzovať dokument stavu techniky v jeho úplnosti a nie je prípustné vyvodzovať závery, ktoré sa líšia alebo sú v rozpore s tým, čo je možné z dokumentu rozpoznať, ak je posudzovaný ako celok. Kombinovať informácie známe z viacerých dokumentov nie je možné.

Podľa nároku na ochranu č. 1 je tuhé druhotné palivo vyrobené z presne definovaných spáliteľných odpadov, má výhrevnosť v rozpätí 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ. kg⁻¹ a vlhkosť do 10%, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú výhrevnosť minimálne 5 MJ. kg⁻¹, obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil a vzťahnuté k výhrevnostiam jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 100 mg.MJ⁻¹, resp. 150 mg.MJ⁻¹ a Hg 0,02 mg.MJ⁻¹, resp. 0,03 mg.MJ⁻¹ a obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80. percentil a vzťahnuté k výhrevnosti vyrobeného tuhému druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre polycyklické aromatické uhľovodíky 1,5 mg.MJ⁻¹, resp. 2,5 mg.MJ⁻¹, ako aj pre kovy v jednotkách mg.MJ⁻¹ Sb 0,5, resp. 0,75, As 0,8, resp. 1,2, Pb 4, resp. 6, Cd 0,05, resp. 0,075, Cr 1,4, resp. 2,1, Co 0,7, resp. 1,05, Ni 1,6, resp. 2,4 a medián obsahu síry < 0,8 g.MJ⁻¹, kde obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek odobratých z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhému druhotného paliva.

Prvým namietaným dokumentom je dokument D1, resp. aj D1a. Ide o vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR. Majiteľ vo svojom vyjadrení k námietkam uviedol, že: „Vyhláška nie je a ani nemôže byť stavom techniky“. K uvedenému tvrdeniu je nutné uviesť, že v zmysle § 7 ods. 2) zákona o úžitkových vzoroch **je stavom techniky všetko, čo bolo zverejnené pred dátumom prednosti ochranného dokumentu**, t. j. obrázky, články, letáky, knihy, verejné vystúpenia, televízne a rozhlasové vysielania a pod. a samozrejme aj právne predpisy-zákony, vyhlášky a ostatné podzákonné normy a ich ustanovenia a pod.

Podľa dokumentu D1, Časť I, v ktorej sú obsiahnuté „Kvalitatívne požiadavky na druhotné palivá“ je uvedené, že: „Hraničnou hodnotou pri hodnotení kvality súboru vzoriek je 80. percentil predstavujúci percento analyzovaných vzoriek, ktoré sa vyznačujú pravdepodobne nižším a rovnakým umiestnením ako práve posudzovaná vzorka. Medián súboru dát zoradených podľa veľkosti predstavuje hodnotu ležiacu v strede (ak ide o párny počet hodnôt, medián je priemerom dvoch stredových hodnôt), pričom nezohľadňuje veľkosť hodnôt ležiacich mimo stredu. Hraničné hodnoty sú vzťahované k výhrevnosti vyrobeného druhotného paliva. V príslušnej tabuľke, ktorú označil navrhovateľ, s názvom „Ostatné druhotné palivá“ na str. 9 dokumentu D1 sú stanovené nasledujúce hodnoty pre obsah znečisťujúcich látok (v mg.MJ⁻¹) pre tuhé druhotné palivá:

	Medián	80. percentil
-Cl	100	150
-Hg	0,02	0,03
-polycyklické aromatické uhľovodíky	1,5	2,5
- kovy: Sb	0,5	0,75
As	0,8	1,2
Pb	4	6
Cd	0,05	0,075
Cr	1,4	2,1
Co	0,7	1,05
Ni	1,6	2,4
S	trieda A<0,35 g/MJ	trieda B≥0,35 g/MJ <0,8 g/MJ

Podľa dokumentu D1 veľkosť dávky alebo šarže, pre ktorú sa pripravuje reprezentatívna vzorka, zisťuje obsah znečisťujúcich látok a preukazuje splnenie požiadaviek na kvalitu podľa § 6b ods. 4, musia byť určené individuálne výrobcom druhotného paliva v certifikovanej dokumentácii systému manažérstva v pláne vzorkovania v súlade s technickou normou pre príslušný druh druhotného paliva, ak je vydaná. Ak technická norma na určenie veľkosti dávky príslušného druhu druhotného paliva nie je vydaná, ide o: 1.1 výrobu ≥ 1500 t/rok tuhého druhotného paliva jedného druhu, za dávku sa považuje 1500 t tuhého druhotného paliva. V zmysle § 6b ods. 6 písm. b) hraničná hodnota obsahu znečisťujúcej látky sa považuje za dodržanú, ak ide o kvapalné druhotné palivo, ak žiadna hodnota mediánu a žiadna hodnota 80. percentilu zo série výsledkov meraní reprezentatívnych vzoriek z piatich po sebe nasledujúcich priebežne hodnotených šarží neprekročí ustanovenú hodnotu; ak ide o obsah síry, hodnotí sa dodržiavanie hornej hraničnej hodnoty ustanovenej pre triedu, do ktorej je dané druhotné palivo zaradené.

Pri porovnaní nároku na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru s dokumentom D1 je zrejmé, že v dokumente D1 je rovnako ako v napadnutom riešení uvedené, že obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil vzťahované k výhrevnosti vyrobeného druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl a Hg a zhodné sú aj obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80. percentil a vzťahované k výhrevnosti vyrobeného tuhého druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre polycyklické aromatické uhľovodíky a kovy Sb, As, Pb, Cd, Cr, Co, Ni a síry. Obsah škodlivín je rovnako vypočítaný ako medián 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek odobratých z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.

V namietanom dokumente D1 sa nenachádza znak obsahu škodlivín, vypočítaný ako medián a 80. percentil vzťahovaný k výhrevnosti jednotlivých druhov použitých odpadov použitých pre druhotné palivo (hraničné hodnoty obsahu Cl a Hg), a tiež že výhrevnosť tuhého druhotného paliva je v rozpätí 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ. kg⁻¹ a vlhkosť do 10%, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú výhrevnosť minimálne 5 MJ. kg⁻¹, a teda možno konštatovať, že dokument D1 neobsahuje všetky podstatné znaky nároku na ochranu č. 1, a preto je tento nárok vzhľadom na dokument D1 nový.

Ďalším namietaným dokumentom je dokument D2. Ide o výskumnú prácu s cieľom nájsť prostredníctvom matematického modelu tuhé palivá vytvorené z nie nebezpečných odpadov, spĺňajúce platný zákon. Nie nebezpečné odpady definuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19.11.2008. Vytvorenie výskumnej práce sledovalo zníženie zaťaženia skládok a zvýšenie potenciálu odpadov v oblasti hospodárenia

s odpadovými materiálmi. Vzhľadom na to, že každý odpadový materiál má určitú výhrevnú hodnotu má využitie potenciálu odpadových materiálov na využitie ako zdroj energie zmysel, pred obvyčajnou likvidáciou odpadu v klasických spaľovniach. Pomocou matematického modelu boli vypočítané podiely jednotlivých frakcií odpadu, ktoré boli dostupné, berúc do úvahy ich individuálne parametre v závislosti od referenčného parametra. k dispozícii bolo 200 t základných frakcií odpadu a 50 t oddelených frakcií na prímes. V závere autori skonštatovali, že bolo získané palivo zaradené do triedy 3 kvôli svojej výhrevnosti, parametre zodpovedali tuhému palivu 2. triedy, niektoré dokonca triedy 1.

Pri porovnaní riešenia uvedeného v nároku na ochranu č. 1 s dokumentom D2 možno uviesť, že z dokumentu D2 nie sú zrejmé konkrétne parametre tuhého druhotného paliva tak ako sú uvedené v citovanom nároku, a teda nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D2 považovať za nový.

Ďalší namietaný dokument D3 udáva kvalitatívne parametre tuhého druhotného paliva (obchodný názov: Ecoenergo plus 16) ako napríklad vlhkosť max. 10%, výhrevnosť 44,5 GJ/t, obsah popola maximálne 6%, objemová hmotnosť cca 200 ($\pm 10\%$) kg/m³. Ďalšie parametre, ktoré sú uvedené v 1. nároku na ochranu však v tomto dokumente D3 nie sú uvedené, a preto nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D3 považovať za nový.

Aj nasledujúci dokument D4 udáva kvalitatívne parametre tuhého druhotného paliva (obchodný názov: Ecoenergo plus 17) - vlhkosť max. 25%, výhrevnosť 19 GJ/t, obsah popola maximálne 4%, objemová hmotnosť cca 260 ($\pm 10\%$) kg/m³. Ďalšie parametre, ktoré sú uvedené v 1. nároku na ochranu ani v tomto dokumente D4 nie sú uvedené, a preto nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D4 považovať za nový.

Namietaným dokumentom D5 je vyhláška Ministerstva životného prostredia SR, ktorou sa stanovuje Katalóg odpadov. Katalóg odpadov tvorí zoznam odpadov (Príloha č. 1), kritériá na posudzovanie nebezpečných vlastností odpadov (Príloha č. 2). Odpady sú členené na kategórie: a) nebezpečné odpady, nie nebezpečné odpady, resp. ostatné odpady. Ďalej sa tento dokument zaoberá označovaním odpadov a tiež obsahuje kritériá na posudzovanie nebezpečných vlastností odpadov. Z dokumentu D5 nie sú zrejmé konkrétne parametre tuhého druhotného paliva tak, ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda tento nárok na ochranu možno vzhľadom na dokument D5 považovať za nový.

Namietaný dokument D6 je stanovisko Prešovského samosprávneho kraja k výstavbe zariadenia na úpravu zmesového komunálneho odpadu na získanie podrvenej druhotnej suroviny, odseparovanie jednotlivých zložiek odpadu a s tým súvisiacia redukcia materiálu ukladaného na skládku. V tomto dokumente je v skratke popísané spôsob spracovania odpadu. Odpad bude navážaný na vstupnú časť haly na príjmovú plochu, kde bude nakladačom nakladaný priamo pomocou lyžice do primárneho jedno hriadeľového drviča. Šikmý pásový dopravník vynáša primárne podrvený odpad na diskový separátor, pred ktorým je umiestnený magnetický separátor na vytriedovanie kovov. Po separácii na diskovom separátore organická časť odpadu je pomocou pásového dopravníka premiestnená na hviezdicový separátor, ktorého súčasťou je vzduchový odlučovač, ktorý na princípe odľukavania odlúči ľahké kusy odpadu. Materiál zbavený organických častí odpadu je pomocou pásového dopravníka premiestnený na balistický separátor, ktorý slúži na separáciu jemnej a ťažkej frakcie odpadu. Odseparovaná a vytriedená jemná frakcia odpadu je vytriedovaná do kontajnera, ťažká frakcia je dopravená pomocou pásového dopravníka na skládku. Tretia frakcia je dopravená do sekundárneho jemného drviča, ktorého vstupom je podrvená druhotná surovina – TAP, ktorá je z technologického procesu prepravená pásovým dopravníkom do skladovacieho boxu. Ďalej sú popísané základné parametre prevádzky. V tomto dokumente však nie sú uvedené konkrétne parametre tuhého druhotného paliva tak ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda tento nárok možno vzhľadom na dokument D6 považovať za nový.

Namietaný dokument D7 predstavuje web stránky Wikipédie týkajúce sa „výhrevnosti“. V dokumente D7 je definovaná výhrevnosť ako veličina udávajúca aké množstvo tepla sa uvoľní spálením jednotkového množstva látky alebo zmesi. Výhrevnosť patrí medzi základné fyzikálne parametre palív. Ďalej sú uvedené jednotky výhrevnosti, ktoré môžu byť J.kg⁻¹ pre posudzovanie výhrevnosti pevných a kvapalných palív, J.m⁻³ pre posudzovanie výhrevnosti plyných palív, alebo výhrevnosti zmesi paliva so vzduchom, J.mol⁻¹ pre posudzovanie výhrevnosti malých množstiev palív (napríklad pri výpočte chemických reakcií), prípadne iné jednotky. Ďalej je definovaná horná a dolná výhrevnosť paliva. Horná výhrevnosť, alebo hrubá výhrevnosť alebo spaľovacie teplo je výhrevnosť, ktorá zahŕňa uvoľnenú energiu z paliva pri spaľovaní v adiabatických

podmienkach pri tlaku 101,325 kPa za predpokladu, že sa výsledné produkty spaľovania ochladia na teplotu, akú mali pred spálením a voda obsiahnutá v spalinách je v kvapalnom stave. Dolná výhrevnosť alebo čistá výhrevnosť alebo výhrevnosť, ktorá zahŕňa uvoľnenú energiu z paliva pri spaľovaní v adiabatických podmienkach pri tlaku 101,325 kPa za predpokladu, že sa výsledné produkty spaľovania ochladia na teplotu, akú mali pred spálením, ale vodná para obsiahnutá v spalinách je v plynnom stave. Ďalej je v tomto dokumente uvedené porovnanie výhrevnosti vybraných palív a tiež spôsob stanovenia výhrevnosti zmesi. Ani v tomto dokumente nie sú uvedené konkrétne parametre tuhého druhotného paliva tak, ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D7 považovať za nový.

Dokument D8 a D8a je publikácia s názvom „Teplárenství“. V tejto publikácii sú uvedené parametre kotlov, príklady označenia parných kotlov, práškových, granulačných, teplovodných. Výpočet výkonu kotla a teploty vody na výstupe a vstupe do kotla. Ďalej je tu uvedená charakteristika tuhého paliva, výpočet výhrevnosti tuhých palív, obsah vody v tuhých palivách, obsah minerálnych látok v tuhých palivách, obsah síry v tuhých palivách, vlastnosti (obsah vody, popola; výhrevnosť, obsah síry) koksu a brikiet, niektoré charakteristiky odpadových tuhých palív. Nasleduje charakteristika kvapalných a plynných palív. V tomto dokumente sa nenachádzajú konkrétne parametre tuhého druhotného paliva tak, ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D8, resp. D8a považovať za nový.

Ďalším namietaným dokumentom D9 je STN 480058 pre „Sortimenty dreva - Listnaté štiepky a piliny“. Navrhovateľ predložil str. 2 až 9 tohto dokumentu, na ktorých je možné nájsť odseky: „Technické požiadavky“, „Surovina na výrobu štiepok“, rozdelenie v tabuľkách podľa frakcií na jednozrnné a hrubozrnné energetické štiepky, štiepky na mechanické a chemické spracovanie, štiepky na záhradné účely; ďalej kategórie štiepok a pilín rozdelené podľa vlhkosti, závislosť výhrevnosti listnatého dreva od vlhkosti a dovolený podiel kôry. Ďalej sa norma zaoberá dodávaním a preberaním listnatých štiepok a pilín a skúšaním kvality, pod čo patrí „Odber vzoriek“, „Príprava skúšobnej vzorky“, „Postup skúšky“, ďalej „Analýzy rozmerov štiepok“, „Stanovenie podielu kôry a nečistôt“ a „Skladovanie“. Z tohto dokumentu je tiež zrejmé závislosť výhrevnosti štiepky vzhľadom na jej vlhkosť (pozri tabuľku č. 6). Pri najnižšej 15% vlhkosti dosahuje výhrevnosť 15,5 GJ.t⁻¹, pri relatívnej vlhkosti 25% je to 12,9 GJ.t⁻¹, pri 55% vlhkosti je výhrevnosť 6,2 GJ.t⁻¹.

Ani v tomto dokumente sa nenachádzajú všetky konkrétne parametre tuhého druhotného paliva tak, ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D9 považovať za nový.

Nasledujúci namietaný dokument D10 je prednáškou s názvom „Odpad ako palivo podľa právnej úpravy EÚ“. Prednáška sa okrem iného zaoberá spaľovacím procesom z aspektu ochrany ovzdušia, pričom je poukazované na smernicu 2010/75/EÚ a Vyhlášku Ministerstva životného prostredia SR č. 410/2012 Z. z. Základnou problematikou rozoberanou v prednáške sú požiadavky na spaľovacie procesy – spaľovanie neodpadu a odpadu a požiadavky na spaľovacie zariadenia. Čo sa týka porovnania dokumentu D10 a konkrétnych hodnôt výhrevnosti, vlhkosti a obsahu škodlivín tak ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 1, v dokumente D10 sa nachádza tabuľka s hodnotami označená ako „Rakúsko-palivo vyrobené z odpadu“, v ktorej sú uvedené hodnoty obsahu škodlivín pre palivo z odpadového dreva a iné palivá. Pre palivo z odpadového dreva (mg/kg) sú uvedené hodnoty: As medián 1,2, 80.percentil 1,8, Pb 10, resp. 15, Cd 0,8, resp. 1,2, Cr 10, resp. 15, Hg 0,05, resp. 0,075, Zn 140, resp. 210, Cl 250, resp. 300 a Zn 15, resp. 20, suma PAH 2, resp. 3. Pre iné palivo (mg/MJ) Sb 0,1, resp. 0,15, As 0,8, resp. 1,2, Pb 4, resp. 6, Cd 0,05, resp. 0,075, Cr 1,4, resp. 2,1, Hg 0,7, resp. 1,05, Zn 1,6, resp. 2,4, Cl 0,02, resp. 0,03, Zn 200, resp. 300, suma PAH 100, resp. 150.

Pri porovnaní nároku na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru s riešením podľa dokumentu D10 je zrejmé, že v dokumente D10 sú rovnako ako v napadnutom riešení uvedené obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil, avšak nie všetky uvedené hodnoty zodpovedajú hodnotám v napadnutom úžitkovom vzore. Nenachádzajú sa v ňom konkrétne znaky pre druhotné palivo, ako je výhrevnosť a vlhkosť, a teda možno tiež konštatovať, že dokument D10 neobsahuje všetky podstatné znaky nároku na ochranu č. 1, a preto je tento nárok vzhľadom na dokument D10 nový.

Ďalší namietaný dokument D12, resp. D12a je vyhlásením obchodnej verejnej súťaže, ktorej predmetom je „Nákup čierneho energetického uhlia pre elektrárňu Vojany v období od 1.8.2018 do 30.4.2019. V tomto dokumente je uvedená požadovaná kvalita čierneho energetického uhlia – rôznych frakcií (zrornosť, obsah síry,

vlhkosť, obsah popolovín, obsah prchavých látok, čistá výhrevnosť, bod mäknutia popolovín). Z dokumentu je zrejmé, že ide o údaje o čiernom uhlí a nie o údaje pre tuhé druhotné palivo, a teda možno uviesť, že tento dokument nie je možné považovať za námietku na novosť 1. nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru, pretože sa týka inej problematiky a neobsahuje všetky znaky citovaného nároku na ochranu.

Nasledujúcim namietaným dokumentom D13 sú rôzne webové stránky zaoberajúce sa výhrevnosťou tuhých palív. Pri porovnaní riešenia uvedeného v nároku na ochranu č. 1 s dokumentom D13 možno uviesť, že z dokumentu D13 nie sú zrejmé konkrétne parametre tuhého druhotného paliva tak, ako sú uvedené v citovanom nároku, a teda nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D13 považovať za nový.

Namietaným dokumentom D14 je výtlačok z web stránky wikipédie zaoberajúca sa odpadom. Nachádza sa tu definícia odpadu, zákon o odpadoch, produkcia odpadu, kategorizácia odpadov a spracovanie odpadu.

V tomto dokumente sa nenachádzajú všetky konkrétne parametre tuhého druhotného paliva tak, ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D14 považovať za nový.

Ďalším namietaným dokumentom je D15. Ide o zákon o odpadoch, pričom predmetom úpravy tohto zákona sú programové dokumenty v odpadovom hospodárstve, opatrenia na predchádzanie vzniku odpadu, práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb pri predchádzaní vzniku odpadov a pri nakladaní s odpadmi, rozšírenú zodpovednosť výrobcov, nakladanie s vyhradenými výrobkami a prúdmi odpadov, nakladanie s komunálnym odpadom, cezhraničný pohyb odpadov, informačný systém odpadového hospodárstva, pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí vo veciach štátnej správy odpadového hospodárstva a zodpovednosť za porušenie povinnosti na úseku odpadového hospodárstva. V zákone sú definície základných pojmov ako je odpad, nakladanie a iné zaobchádzanie s odpadom, pôvodca odpadu a osoby nakladajúce s odpadom, zariadenia na nakladanie s odpadom, hierarchia odpadového hospodárstva a ciele a záväzné limity odpadového hospodárstva. Druhá časť zákona sa zaoberá programovými dokumentami odpadového hospodárstva, tretia časť povinnosťami právnických a fyzických osôb, štvrtá časť rozšírenou zodpovednosťou výrobcov, piata časť osobitnými prúdmi odpadov, šiesta časť komunálnym odpadom, siedma časť cezhraničným pohybom odpadov, ôsma časť administratívnymi nástrojmi, deviata časť orgánmi štátnej správy odpadového hospodárstva, desiatu časť zodpovednosťou za porušenie povinností a záverečnými ustanoveniami. V závere zákona sú uvedené poplatky za vydanie rôznych rozhodnutí a prílohy – zhodnocovanie odpadu, zneškodňovanie odpadu, ciele a záväzné limity odpadového hospodárstva, hraničné hodnoty koncentrácie nebezpečných látok v odpade, kategórie elektrozariadení, kritériá definujúce obal, jednorazové výrobky z plastu, zakázané uvádzať na trh, odpad zo zdravotnej starostlivosti a veterinárnej starostlivosti, ktorý sa zakazuje zneškodňovať skladovaním, prípustná miera znečistenia oddelene zbieranej zložky komunálneho odpadu v zbernej nádobe podľa § 59 ods. 9 zákona o odpadoch a zoznam látok alebo hnuiteľných vecí, pre ktoré sa nevyžaduje súhlas podľa § 97 ods. 1 písm. o) zákona o odpadoch.

V tomto dokumente však nie sú uvedené konkrétne parametre tuhého druhotného paliva uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda tento nárok možno vzhľadom na dokument D15 považovať za nový.

Dokument D16 prezentuje firmy zaoberajúce sa predajom peliet, brikiet a štiepok. V tomto dokumente sa nenachádzajú konkrétne parametre tuhého druhotného paliva uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda tento nárok možno vzhľadom na dokument D16 považovať za nový.

Dokument D17 je medzinárodnou prihláškou zaoberajúcou sa výrobou plynného paliva pyrolýzou suchých nerecyklovateľných termoplastov vysokej výhrevnosti. Z dokumentu je zrejmé, že sa priamo nezaobera výrobou tuhého druhotného paliva, a teda možno uviesť, že tento dokument nie je možné považovať za námietku na novosť 1. nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru, pretože sa týka inej problematiky výroby palív a neobsahuje všetky znaky citovaného nároku na ochranu. Ani sám navrhovateľ sa týmto dokumentom vo svojom návrhu nezaoberal.

Posledným namietaným dokumentom je dokument D18. Ide o bakalársku prácu, ktorej cieľom bolo spracovať analýzu základných spôsobov vykurovania rodinného domu, vykonať porovnanie jednotlivých spôsobov vykurovania a vykonať základné technicko-ekonomické porovnanie vybraných metód na modelom dome.

Konkrétne sa v tomto dokumente autor venuje vykurovaniu plynom, elektrinou, solárnymi systémami a tepelnými čerpadlami. V tomto dokumente je možné nájsť porovnanie výhrevnosti rôznych palív, výhrevnosť dreva v závislosti na vlhkosti. Autor popisuje pelety, brikety a štiepku. Ďalej je v dokumente popisovaný splyňovací kotol, automatické kotle na pelety, krby. Popisované sú vykurovacie médiá: uhlie, plyn, elektrina, ďalej snečná energia ako zdroj energie, ktorá je využívaná pre fototermitické systémy. Tiež je rozoberaná energetická bilancia domu, stanovenie tepelných strát, spotreby energie, porovnanie možných náhrad vykurovacieho systému.

V tomto dokumente sa však nenachádzajú konkrétne parametre tuhého druhotného paliva uvedené v nároku na ochranu č. 1, a teda nárok na ochranu č. 1 možno vzhľadom na dokument D18 považovať za nový.

Na základe uvedeného je teda možné konštatovať, že jednotlivými predloženými namietanými materiálmi D1 až D10 a D12 až D18 sa navrhovateľovi nepodarilo preukázať, že napadnuté riešenie definované v prvom nároku na ochranu nie je nové, pretože v namietaných dokumentoch nie sú obsiahnuté všetky znaky uvedené v citovanom nároku na ochranu napadnutého úžitkového vzoru. Zároveň je možné tiež uviesť, že ak je nárok na ochranu č. 1 nový, nové sú aj všetky nároky na ochranu závislé na tomto nároku a obsahujúce všetky znaky tohto nároku na ochranu, a tak ako nové možno označiť aj nároky č. 3 až 8 napadnutého úžitkového vzoru.

Podľa ďalšieho nezávislého nároku na ochranu, nároku č. 2 sa tuhé druhotné palivo vyznačuje tým, že je vyrobené len z rôznych prúdov odpadového dreva, má výhrevnosť v rozpätí 12 až 20 MJ.kg⁻¹ a vlhkosť do 25 %, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú vlhkosť maximálne 55%, obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil, v prepočte na sušinu jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 250 mg.kg⁻¹, resp. 300 mg.kg⁻¹ a Hg 0,05 mg.kg⁻¹, resp. 0,075 mg.kg⁻¹ a obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80. percentil, v prepočte na sušinu sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre F 15 mg.kg⁻¹, resp. 20 mg.kg⁻¹, pre polycyklické aromatické uhľovodíky 2 mg.kg⁻¹, resp. 3 mg.kg⁻¹, ako aj pre kovy v jednotkách mg.kg⁻¹ - As 1,2, resp. 1,8, Pb 4, resp. 6, Cd 0,8, resp. 1,2, Cr 10, resp. 15 a Zn 140, resp. 210, kde obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov z dreva, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.

K uvedenému nároku je nutné uviesť, že definícia „prúdu odpadov“ je v zákone č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v § 2, ods. 3 definovaná nasledovne: Prúd odpadu je skupina druhov odpadov s podobnými vlastnosťami, ktoré umožňujú ich ďalšie spoločné nakladanie.

Na základe predchádzajúceho rozboru namietaných dokumentov nie je potrebné zaoberať sa v súvislosti s preukázaním nenovosti nároku na ochranu č. 2 podrobnou analýzou a porovnaním všetkých namietaných dokumentov so znakmi tohto nároku, pretože v nároku na ochranu č. 2 je tuhé druhotné palivo vyrobené z rôznych prúdov odpadového dreva a rovnako ako v nároku č. 1 je presne definované hodnotami, výhrevnosťou, vlhkosťou a obsahom škodlivín a tiež obsahu škodlivín, vzťahnutý k výhrevnosti jednotlivých druhov použitých odpadov použitých pre druhotné palivo, ktoré ako už bolo uvedené pri hodnotení 1. nároku, neobsahuje, ako celok, žiadny z namietaných dokumentov, v ktorých sú buď uvedené len niektoré požadované hodnoty alebo vôbec nie sú uvedené žiadne konkrétne hodnoty alebo sú v nich uvedené iné druhy palív, alebo len všeobecné poznatky o palivách. Preto možno aj v prípade porovnania nároku na ochranu č. 2 s informáciami vyplývajúcimi z namietaných dokumentov uviesť, že v namietaných dokumentoch D1 až D10 a D12 až D18 nie sú uvedené konkrétne parametre tuhého druhotného paliva, ani vyrobeného z rôznych prúdov odpadového dreva tak, ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 2, a teda tento nárok možno vzhľadom na citované dokumenty považovať za nový.

V tejto súvislosti považuje úrad za potrebné sa vyjadriť k niektorým skutočnostiam týkajúcich sa znakov dokumentu D1 a nároku na ochranu č. 2. Ako už bolo uvedené v časti I, dokumentu D1 sú definované „Kvalitatívne požiadavky na druhotné palivá“, pričom je uvedené, že: „Hraničnou hodnotou pri hodnotení kvality súboru vzoriek je 80. percentil predstavujúci percento analyzovaných vzoriek, ktoré sa vyznačujú pravdepodobne nižším a rovnakým umiestnením ako práve posudzovaná vzorka. Medián súboru dát zoradených podľa veľkosti predstavuje hodnotu ležiacu v strede (ak ide o párny počet hodnôt, medián je priemerom dvoch stredových hodnôt), pričom nezohľadňuje veľkosť hodnôt ležiacich mimo stred. Hraničné

hodnoty sú vzťahnuté k výhrevnosti vyrobeného druhotného paliva. V príslušnej tabuľke s názvom „Odpadové drevo-odpad pôvodom z dreva, ktorý nezodpovedá definícii odpadu z biomasy“ na str. 9 dokumentu D1 sú stanovené nasledujúce hraničné hodnoty pre obsah znečisťujúcich látok (v mg/kg sušiny):

	Medián	80. percentil
-Cl	250	300
-Hg	0,05	0,075
-F	15	20
-polycyklické aromatické uhľovodíky	2	3
- kovy:		
As	1,2	1,8
Pb	10	15
Cd	0,8	1,2
Cr	10	15
Co	0,7	1,05
Zn	140	210

Pri porovnaní nároku na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru s riešením podľa dokumentu D1 je možné uviesť, že v dokumente D1 je rovnako ako v napadnutom riešení uvedené, že obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil vyrobeného druhotného paliva sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu, konkrétne zhodné hodnoty sú pre Cl a Hg a zhodné sú aj obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive pre polycyklické aromatické uhľovodíky a kovy As, Cd, Cr, Zn. Obsah škodlivín je vypočítaný ako medián 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek odobratých z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.

Navrhovateľ poukázal na to, že jedine hraničné hodnoty Pb uvedené v dokumente D1 sa líšia od hraničných hodnôt olova uvedených v nároku na ochranu č. 2, kde je pre obsah Pb uvedená hodnota 4, resp. 6 mg/kg, avšak vo zverejnenom dokumente napadnutého úžitkového vzoru, v časti „Podstata technického riešenia“ je uvedené, že hraničné hodnoty pre olovo sú 10, resp. 15 mg/kg v prepočte na sušinu. Podľa navrhovateľa je z uvedeného zrejme, že pri formulácii 2. nároku došlo k písárskej chybe, podobne ako to bolo aj pri nároku na ochranu č. 1, ktorá, ako vyplýva zo spisu bola dodatočne opravená pri hodnote Cr. Majiteľ sa k tejto nezrovnalosti, na ktorú upozornil navrhovateľ, nevyjadril.

K uvedenej nezrovnalosti je potrebné uviesť, že v časti „Podstata technického riešenia“ napadnutého úžitkového vzoru je uvedené, že požiadavky na tuhé druhotné palivo, ktoré sa vyrába výlučne z odpadového dreva sa uvádzajú zvlášť, pričom v tomto prípade sa koncentrácia škodlivín neprepočítava na výhrevnosť tuhého druhotného paliva. Ako hraničná hodnota pre obsah škodlivín druhotného paliva vyrobeného z odpadového dreva v prepočte na sušinu v mg/kg je v prípade Pb uvedená hodnota 10, resp. 15 mg/kg, a teda možno predpokladať, že došlo k chybe v písaní a správna hodnota v nároku č. 2 týkajúca sa obsahu Pb nemá byť 4, resp. 6 mg/kg, ale 10, resp. 15 mg/kg. Vzhľadom na uvedené a na výsledok tohto konania však úrad nepovažuje za potrebné v priebehu konania opravovať túto zrejmu nesprávnosť a upovedomovať o tom účastníkov konania.

Úrad bude teda v ďalšom konaní považovať za správnu hodnotu Pb, ktorá sa týka obsahu tejto škodliviny v druhotnom palive z dreveného odpadu 10, resp. 15 mg/kg sušiny.

Nasledujúce nároky na ochranu č. 3 až 8 sú závislé nároky na nároku č. 1. Ako už bolo uvedené, pokiaľ bolo konštatované, že nárok na ochranu č. 1 je voči namietaným dokumentom nový, nové sú aj všetky nároky na ňom závislé t. j. aj nároky na ochranu č. 3, 4, 5, 6, 7 a 8.

Podľa ďalšieho nezávislého nároku na ochranu, nároku č. 9 sa spôsob výroby tuhého druhotného paliva vyznačuje tým, že na výrobu sa vyberajú vhodné prúdy odpadov alebo zmesi prúdov odpadov, odoberú sa reprezentatívne vzorky odpadov na vstupné analýzy výhrevnosti, hodnoty mediánu a 80. percentilu obsahu Cl a Hg, pričom na výrobu sa použijú len tie prúdy odpadov s výhrevnosťou vyššou ako 5 MJ.kg⁻¹, ktorých

medián a 80. percentil v prípade odpadového dreva sú pre obsah Cl nižšie ako 250 mg.kg^{-1} , resp. 300 mg.kg^{-1} v prepočte na sušinu odpadu a Hg $0,05 \text{ mg.kg}^{-1}$, resp. $0,075 \text{ mg.kg}^{-1}$ v prepočte na sušinu odpadu, alebo v prípade iných odpadov obsahy v prepočte na výhrevnosť pre Cl 100 mg.MJ^{-1} , resp. 150 mg.MJ^{-1} a Hg $0,02 \text{ mg.MJ}^{-1}$, resp. $0,03 \text{ mg.MJ}^{-1}$, ďalej sa ich zmesi alebo samostatné prúdy odpadov podľa účelu použitia fyzikálno-mechanicky upravujú a nakoniec sa z vyrobenej dávky max. 1500 t odoberú reprezentatívne vzorky, uskutoční sa chemická analýza a ako tuhé druhotné palivo sa použijú len tie dávky, ktoré spĺňajú všetky kritériá tuhého druhotného paliva podľa nárokov 1 alebo 2.

Pri porovnaní nároku na ochranu č. 9 s prvým namietaným dokumentom D1 je možné uviesť, že v dokumente D1 v § 6 ods. 1 písm. c) je uvedené, že na výrobu druhotného paliva možno použiť len odpad, ktorý sa nesmie zmiešavať s iným palivom alebo surovinou s cieľom riedením znížiť obsah znečisťujúcej látky a takto dosiahnuť kvalitatívne požiadavky ustanovené pre druhotné palivo. Ďalej je v časti IV, bod 2.1 dokumentu D1 uvedené, že „Z každej časti dávky tuhého druhotného paliva sa manuálnym alebo automatizovaným odberom a spracovaním náhodných vzoriek v rozsahu a postupmi podľa technickej normy pripraví reprezentatívna vzorka a vykoná analýza v rozsahu podľa technickej normy a požiadaviek tejto prílohy prvej časti. Ak podľa § 8a ods. 3 až 5 nie je určené inak“. Ďalej dokument D1 uvádza hraničné hodnoty pre obsah znečisťujúcich látok pre tuhé druhotné palivá. Obsah škodlivín je vypočítaný ako medián a 80.percentil v prepočte na sušinu jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva. Tento je v dokumente uvedený, že je menší ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 250 mg.kg^{-1} , resp. 300 mg.kg^{-1} a Hg $0,05 \text{ mg.kg}^{-1}$, resp. $0,075 \text{ mg.kg}^{-1}$, v prípade iných odpadov obsahy v prepočte na výhrevnosť pre Cl 100 mg.kg^{-1} , resp. 150 mg.kg^{-1} a Hg $0,02 \text{ mg.kg}^{-1}$, resp. $0,03 \text{ mg.kg}^{-1}$. Ako už bolo uvedené, dokument D1 v časti IV, bod 1.1 uvádza, že za dávku sa považuje 1500 t tuhého druhotného paliva a ďalej podľa dokumentu D1 v § 6b ods. 6 písm. c) hraničná hodnota obsahu znečisťujúcej látky sa považuje za dodržanú, ak ide o tuhé druhotné palivo, ak hodnota mediánu a hodnota 80. percentilu zo série výsledkov meraní reprezentatívnych vzoriek z najmenej piatich náhodne vybraných častí hodnotenej dávky neprekročí ustanovenú hodnotu.

Z uvedeného porovnania znakov podľa nároku na ochranu č. 9 a dokumentu D1 možno uviesť, že dokument D1 obsahuje všetky znaky riešenia podľa nároku na ochranu č. 9, okrem toho, že podľa nároku č. 9 sa pri vstupnej analýze prúdov odpadov nezisťujú hodnoty mediánu a 80. percentilu obsahu všetkých znečisťujúcich látok, ale len vo vzťahu k obsahu Cl a Hg a tiež určenia požadovanej výhrevnosti prúdov odpadov nad 5 MJ.kg^{-1} , a preto možno označiť nárok na ochranu č. 9 voči dokumentu D1 za nový.

Z porovnania predchádzajúcich nezávislých nárokov na ochranu č. 1 a 2 s namietanými dokumentami možno aj v prípade porovnania nároku na ochranu č. 9 uviesť, že v namietaných dokumentoch D2 až D10 a D12 až D18 nie sú uvedené konkrétne parametre tuhého druhotného paliva, ani vyrobeného z rôznych prúdov odpadového dreva tak, ako sú uvedené v nároku na ochranu č. 9, a teda tento nárok možno vzhľadom na citované dokumenty D2 až D10 a D12 až D18 považovať za nový.

Ak bola konštatovaná novosť nároku na ochranu č. 9, aj nárok na ochranu č. 10 závislý na nároku na ochranu č. 9 možno označiť za nový.

Rovnako možno bez podrobnej analýzy označiť aj nárok na ochranu č. 11 za nový, pretože ak bolo označené tuhé druhotné palivo podľa nárokov na ochranu č. 1 až 8 za nové, nové je aj použitie takéhoto paliva, podľa nároku č. 11, ktorý sa na ne odvoláva.

Na záver teda možno konštatovať, že navrhovateľovi sa nepodarilo preukázať, že riešenie podľa napadnutého úžitkového vzoru vo vzťahu k namietaným dokumentom D1 až D10 a D12 až D18 nie je nové.

Následne je potrebné sa zaoberať posúdením splnenia ďalšej podmienky ochrany, a to splnením vynálezcovskej činnosti.

Pri posudzovaní splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti napadnutého úžitkového vzoru do registra úrad postupuje podľa zásad metódy „problém-riešenie“, ktorá je pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti štandardne používaná. Na základe tejto metódy je možné v maximálnej možnej miere zachovať objektivnosť v procese hodnotenia stanovením objektívneho technického problému. Vlastný postup hodnotenia vynálezcovskej činnosti na základe tejto metódy je možné rozdeliť na nasledujúce časti:

- identifikácia najbližšieho stavu techniky,
- posudzovanie technických účinkov dosiahnutých technickými znakmi napadnutého riešenia, ktoré sú rozdielne od technických znakov najbližšieho stavu techniky,
- definovanie objektívneho technického problému, ktorý mal byť vyriešený napadnutým riešením,
- posúdenie, či predmetné riešenie napadnutého úžitkového vzoru je, resp. nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti v danej oblasti techniky na základe stavu techniky a objektívneho technického problému.

Dokument predstavujúci najbližší stav techniky, ktorý je základom pre posúdenie otázky obsiahnutia vynálezcovskej činnosti by mal patriť do rovnakej alebo príbuznej oblasti techniky ako napadnuté riešenie, mať podobný cieľ/účel alebo účinok, zodpovedať podobnému použitiu a mať s napadnutým riešením čo najviac spoločných znakov.

Všetky namietané dokumenty patria viac – menej do rovnakej oblasti techniky ako napadnuté riešenie, avšak po preskúmaní týchto dokumentov sa danej oblasti techniky najviac približuje namietaný dokument D1, ktorý má s napadnutým úžitkovým vzorom najviac spoločných znakov s rovnakým určením ako je v prípade napadnutého úžitkového vzoru, a teda ho možno označiť za najbližší stav techniky.

Pri porovnaní nároku na ochranu č. 1 napadnutého úžitkového vzoru s riešením podľa dokumentu D1 v prípade posudzovania novosti bolo zistené, že v dokumente D1 je rovnako ako v napadnutom riešení uvedené, že obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil vzťahované k výhrevnosti vyrobeného druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl a Hg a zhodné sú aj obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive, vypočítané ako medián a 80. percentil a vzťahované k výhrevnosti vyrobeného tuhého druhotného paliva, sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre polycyklické aromatické uhľovodíky a kovy Sb, As, Pb, Cd, Cr, Co, Ni a síry. Obsah škodlivín je rovnako vypočítaný ako medián 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek odobratých z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.

Rozdiel medzi napadnutým riešením podľa nároku na ochranu č. 1 a namietaným dokumentom D1 je v tom, že namietanom dokumente D1 sa nenachádza znak obsahu škodlivín, vypočítaný ako medián a 80. percentil vzťahovaný k výhrevnosti jednotlivých druhov použitých odpadov použitých pre druhotné palivo (hraničné hodnoty obsahu Cl a Hg), a tiež že výhrevnosť tuhého druhotného paliva je v rozpätí 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ. kg⁻¹ a vlhkosť do 10%, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú výhrevnosť minimálne 5 MJ. kg⁻¹.

Z porovnania napadnutého riešenia a namietaného dokumentu D1, Časť I, v ktorej sú obsiahnuté „Kvalitatívne požiadavky na druhotné palivá“ je zrejmé, že v aj v nároku na ochranu č. 1 aj v dokumente D1 sú definované parametre pre tuhé druhotné palivo vyrobené z presne definovaných spáliteľných odpadov, ktorých obsah škodlivín pre tuhé druhotné palivo je v oboch porovnávaných riešeniach rovnaký okrem definovania hraničných hodnôt Cl a Hg pre jednotlivé druhy odpadov použitých na tuhé druhotné palivo a definovania výhrevnosti a vlhkosti, ktoré nie sú v dokumente D1 uvedené.

Čo sa týka stanoveniu technických účinkov vyplývajúcich z rozdielov medzi napadnutým riešením a dokumentom D1 v prípade výhrevnosti a vlhkosti je možné konštatovať, že technický účinok nie je v podstate možné určiť, pretože je zrejmé, že tuhé druhotné palivo definované podľa dokumentu D1 nejakú výhrevnosť a vlhkosť jednoznačne má, keďže ide o základné parametre každého paliva, avšak tieto v dokumente D1 len nie sú konkrétne uvedené.

Čo sa týka technických účinkov vyplývajúcich z rozdielu medzi napadnutým riešením a dokumentom D1 v tom, že v dokumente D1 nie sú definované hraničné hodnoty Cl a Hg pre jednotlivé druhy odpadov použitých na tuhé druhotné palivo možno uviesť, že obsah kritických znečisťujúcich látok by sa mal sledovať už pri jednotlivých druhoch odpadov a limitné hodnoty obsahu znečisťujúcich látok by nemali byť prekročené. Uvedené by teda malo platiť aj pri napadnutom riešení a aj pri dokumente D1.

Vychádzajúc z uvedeného možno za objektívny technický problém stanoviť vytvorenie alternatívneho tuhého

druhotného paliva spĺňajúceho stanovené podmienky a obsahy škodlivín.

Na posúdenie splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti vzhľadom na stav techniky a vzhľadom na definovaný objektívny technický problém je ďalej potrebné určiť, či by odborník v danej oblasti techniky čeliaci danému objektívnemu technickému problému priamo uplatnil poznatky odvodené z namietaných dokumentov na vyriešenie tohto problému, teda či by zrejším spôsobom zmenil alebo upravil najbližší stav techniky v očakávaní vyriešenia objektívneho technického problému.

V tejto súvislosti je nutné uviesť, že dokumentom D1 je vyhláška, ktorá priamo stanovuje požiadavky na kvalitu, t. j. parametre druhotných palív. Ako uviedol majiteľ podstatou napadnutého riešenia je to, že všetky použité prúdy odpadov musia spĺňať požiadavky na tuhé druhotné palivo a len definovanou zmesou takýchto prúdov odpadov je možné vyrobiť požadované tuhé druhotné palivo. Všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo tak ako ich v nároku na ochranu č. 1 uviedol majiteľ sú však definované v dokumente D1, majiteľ teda len použil všetky hodnoty uvedené v dokumente D1 pre definovanie tuhého druhotného paliva v nároku na ochranu č. 1. Čo sa týka splnenia hraničných hodnôt obsahov Cl a Hg pre jednotlivé druhy použitých odpadov, z ktorých sa druhotné palivo vyrobí je nutné zopakovať, že obsah uvedených kritických znečisťujúcich látok je potrebné sledovať už pri jednotlivých vstupných druhoch odpadov a tieto limitné hodnoty obsahu znečisťujúcich látok by nemali byť prekročené. Uvedené vyplýva okrem iného z §6b ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 228/2014 Z. z. (namietaný dokument D1a), podľa ktorého na výrobu druhotného paliva možno použiť len odpad, ktorý sa nesmie zmiešavať s iným palivom alebo surovinou s cieľom znížiť obsah znečisťujúcej látky a takto dosiahnuť kvalitatívne požiadavky ustanovené pre druhotné palivo.

V súvislosti so stanovením hodnôt výhrevnosti a vlhkosti je možné uviesť, že medzi výhrevnosťou a vlhkosťou paliva je jasný vzťah a, ako uviedol aj sám majiteľ (str. 5, riadok 35 napadnutého úžitkového vzoru), je postačujúce, aby vlhkosť odpadového dreva bola nižšia ako 55 % a výhrevnosť vstupného odpadového dreva nie je nutné stanovovať. Podľa 1. nároku na ochranu výhrevnosť tuhého druhotného paliva je v rozpätí 12 až 42 MJ.kg⁻¹, obvykle 25 až 35 MJ. kg⁻¹ a vlhkosť do 10%, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú výhrevnosť minimálne 5 MJ. kg⁻¹. Uvedenú kombináciu znakov je nutné vnímať kumulatívne, a teda musí byť splnená podmienka minimálnej výhrevnosti jednotlivých druhov použitých odpadov a súčasne aj požiadavka výhrevnosti vyrobeného tuhého druhotného paliva. Nejde teda o alternatívne znaky tak, ako to v návrhu na výmaz zhodnotil namietateľ. K námietke navrhovateľa, že z nároku na ochranu č. 1 nie je zrejme, či ide o výhrevnosť dolnú alebo hornú je potrebné uviesť, že napríklad z dokumentu D7 vyplýva, že pojem „dolná výhrevnosť“ znamená výhrevnosť v užšom zmysle, a teda pokiaľ sa v úžitkovom vzore používa len výraz „výhrevnosť“ je zrejme, že je možné ju chápať ako „dolnú výhrevnosť“.

Z dokumentu D7, D8 alebo z dokumentu D13 sú zrejme výhrevnosti rôznych druhov tuhých palív, ktoré sa pohybujú nad 5 MJ/kg (min. však cca 3 MJ/kg), obvykle v rozmedzí 25 až 35 MJ/kg. Majiteľ vo vzťahu k uvedeným namietaným dokumentom poukázal na to, že v týchto prípadoch nejde o tuhé druhotné palivá ale „len“ o palivá. K uvedenému je potrebné uviesť, že z uvedených dokumentov sú zrejme hodnoty výhrevnosti pre veľké množstvo rôznych druhov palív pevných ale aj tekutých, dokonca plyných patriacich do rozsahu nároku č. 1. Ako už bolo uvedené citované znaky je potrebné brať ako kumulatívne, a teda musí byť splnená aj požiadavka minimálnej výhrevnosti jednotlivých druhov použitých odpadov a súčasne aj požiadavka výhrevnosti vyrobeného tuhého druhotného paliva. Ak sa teda na výrobu paliva použijú druhy odpadov s výhrevnosťou napr. 6 MJ/kg, ďalšie druhy použitých odpadov sa musia použiť v takom množstve a s takou výškou výhrevnosti, aby po zmiešaní všetkých druhov odpadov malo vyrobené druhotné palivo výhrevnosť v rozmedzí 12 až 42 MJ/kg. Z uvedeného je teda zrejme, že hodnoty výhrevnosti a s nimi logicky súvisiacej vlhkosti uvedené v nároku č. 1 predstavujú len bežný rozsah základných parametrov pre akékoľvek palivá stanovený experimentovaním, v tomto prípade pre druhotné palivá, ktoré však predstavuje bežnú inžiniersku rutinnú prácu a ich určenie si nevyžaduje uplatnenie vynálezcovskej činnosti odborníka v danej oblasti techniky.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že pre odborníka, ktorý by riešil problém poskytnutia alternatívneho tuhého druhotného paliva spĺňajúceho stanovené obsahy škodlivín (vyhláškou), vyplývalo zo stavu techniky ako jedno z alternatívnych riešení poskytnutia paliva s takou kombináciou znakov aká je práve uvedená v nároku na ochranu č. 1. Vzhľadom na to možno uviesť, že tuhé druhotné palivo podľa 1. nároku na ochranu nie je vzhľadom na namietaný dokument D1 a D1a v spojení s dokumentami D7, D8 a D13 výsledkom

vynálezcovskej činnosti, pretože z uvedených dokumentov vyplýva pre odborníka v danej oblasti techniky zrejším spôsobom.

Vzhľadom na uvedené je potrebné pristúpiť k posúdeniu vynálezcovskej činnosti ďalších závislých nárokov na 1. nároku na ochranu, ktoré ho rozvíjajú a nesú ďalšie znaky vymedzujúce predmet ochrany voči stavu techniky, t. j. nároky na ochranu č. 3 až 8.

Podľa závislého nároku na ochranu č. 3 je tuhé druhotné palivo vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z poľnohospodárstva, záhradníctva, lesníctva, poľovníctva a rybárstva, akvakultúry a z výroby a spracovania potravín.

Podľa závislého nároku na ochranu č. 4 je tuhé druhotné palivo vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z kožiarskeho, kožušnickeho a textilného priemyslu.

Podľa závislého nároku na ochranu č. 5 je tuhé druhotné palivo vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov z odpadových obalov, absorbentov, handier na čistenie, filtračných materiálov a ochranných odevov.

Podľa závislého nároku na ochranu č. 6 je tuhé druhotné palivo vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi stavebných odpadov a odpadov z demolácií.

Podľa závislého nároku na ochranu č. 7 je tuhé druhotné palivo vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi odpadov zo zariadení na úpravu odpadu, čistiarní odpadových vôd mimo miesta ich vzniku a úpravní pitnej a priemyselnej vody.

Podľa závislého nároku na ochranu č. 8 je tuhé druhotné palivo vyrobené z jednotlivých prúdov odpadov alebo zmesi vybraných druhov komunálnych odpadov mimo prúdov zmesových a zvyškových odpadov.

Pri porovnaní znakov závislých nárokov na ochranu č. 3 až 8 a najbližšieho stavu techniky - dokumentu D1 možno uviesť, že dokument D1 sa zaoberá požiadavkami na kvalitu palív a vedenie prevádzkovej evidencie o palivách. Nároky na ochranu č. 3 až 8 riešia konkrétne druhy odpadov, z ktorých sa tuhé druhotné palivo môže vyrábať. Dokument D5 stanovuje katalóg odpadov, pričom v tabuľke „A“ priamo uvádza zoznam skupín odpadov. Pod číslom skupiny 02 sú definované odpady pochádzajúce z poľnohospodárstva, záhradníctva, lesníctva, poľovníctva a rybárstva, akvakultúry a z výroby a spracovania potravín, v skupine 04 sú definované odpady z kožiarskeho, kožušnickeho a textilného priemyslu, v skupine 15 sú odpadové obaly, absorbenty, handry na čistenie, filtračný materiál a ochranné odevy inak nešpecifikované, v skupine 17 sú zaradené stavebné odpady a odpady z demolácií vrátane výkopovej zeminy z kontaminovaných miest, v skupine 19 sú odpady zo zariadení na úpravu odpadu, z čistiarní odpadových vôd mimo miesta ich vzniku a úpravní pitnej vody a priemyselnej vody a v skupine 20 sú zaradené komunálne odpady (odpady z domácností a podobné odpady z obchodu, priemyslu a inštitúcií) vrátane ich zložiek z triedeného zberu.

Ako je zrejmé, do uvedených nárokov boli prevzaté presne definované odpady, ktoré ak spĺňajú požiadavky v zmysle dokumentu D5 ako odpady, spĺňajú zjavne požiadavky aj na výrobu druhotného paliva. V tejto súvislosti je tiež možné poukázať na zákon č. 79/2015 Z. z. § 2 ods. 3, ktorý definuje prúd odpadu ako skupinu druhov odpadov s podobnými vlastnosťami, ktoré umožňujú ich ďalšie spoločné nakladanie.

Z uvedeného vyplýva, že znaky závislých nárokov č. 3 až 8 priamo vyplývajú z namietaného dokumentu D5, a teda možno konštatovať, že uvedené riešenia podľa nárokov č. 3 až 8 v spojení s nárokom na ochranu č. 1 nie sú vzhľadom na dokument D1 v spojení s dokumentom D5 výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Podľa druhého nezávislého nároku na ochranu (nárok na ochranu č. 2) tuhé druhotné palivo sa vyznačuje tým, že je vyrobené len z rôznych prúdov odpadového dreva, má výhrevnosť v rozpätí 12 až 20 MJ.kg⁻¹ a vlhkosť do 25 %, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú vlhkosť maximálne 55%, obsahy škodlivín, vypočítané ako medián a 80. percentil, v prepočte na sušinu jednotlivých druhov použitých odpadov a vyrobeného druhotného paliva sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre Cl 250 mg.kg⁻¹, resp. 300 mg.kg⁻¹ a Hg 0,05 mg.kg⁻¹, resp. 0,075 mg.kg⁻¹ a obsahy ďalších škodlivín vo vyrobenom druhotnom palive,

vypočítané ako medián a 80. percentil, v prepočte na sušinu sú menšie ako hraničné hodnoty mediánu a 80. percentilu pre F 15 mg.kg⁻¹, resp. 20 mg.kg⁻¹, pre polycyklické aromatické uhľovodíky 2 mg.kg⁻¹, resp. 3 mg.kg⁻¹, ako aj pre kovy v jednotkách mg.kg⁻¹ - As 1,2, resp. 1,8, Pb 4, resp. 6 (správne by malo byť 10 až 15), Cd 0,8, resp. 1,2, Cr 10, resp. 15 a Zn 140, resp. 210, kde obsahy škodlivín sú vypočítané ako medián a 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov z dreva, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.

Pri porovnaní nároku na ochranu č. 2 napadnutého úžitkového vzoru s riešením podľa dokumentu D1 bolo pri posudzovaní novosti konštatované, že v dokumente D1 sú rovnako ako v napadnutom riešení uvedené obsahy škodlivín, pre Cl, Hg, F a pre polycyklické aromatické uhľovodíky a kovy As, Cd, Cr, Zn. Obsah škodlivín je vypočítaný ako medián 80. percentil zo série výsledkov meraní minimálne 5 nezávislých vzoriek odobratých z hmotnosti maximálne 1500 t každej dávky prúdu použitých odpadov, resp. vyrobenej dávky tuhého druhotného paliva.

Ako už bolo uvedené, namietaným dokumentom D1 je vyhláška, ktorá priamo stanovuje požiadavky na kvalitu palív. Prúd odpadov je pritom podľa § 2 ods. 3 zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov definovaný ako „skupina druhov odpadov s podobnými vlastnosťami, ktoré umožňujú ich ďalšie spoločné nakladanie“. Súčasne podľa napadnutého úžitkového vzoru „Primárnym opatrením vo výrobe tuhého druhotného paliva je, že každý prúd odpadov aj pred zmiešaním musí samostatne splniť uvedené požiadavky a nijaký prúd odpadov sa nesmie zmiešavať s iným prúdom odpadov s cieľom, aby zmes splnila uvedené limity (str. 3 napadnutého riešenia). Všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo, resp. hraničné hodnoty pre obsah znečisťujúcich látok tak, ako ich v nároku na ochranu č. 2 uviedol majiteľ sú však definované v dokumente D1, majiteľ teda len priamo použil všetky hodnoty uvedené v dokumente D1.

Rozdiel medzi riešením podľa nároku na ochranu č. 2 a namietaným dokumentom D1 je v tom, že v nároku č. 2 sú definované aj ďalšie znaky pre druhotné palivo, a to že nárok č. 2 uvádza hraničné hodnoty obsahov Cl a Hg aj pre jednotlivé druhy odpadov použitých na výrobu tuhého druhotného paliva, a že tuhé druhotné palivo má výhrevnosť v rozpätí 12 až 20 MJ.kg⁻¹ a vlhkosť do 25 %, pričom jednotlivé druhy použitých odpadov majú vlhkosť maximálne 55%.

Stanovenie technických účinkov vyplývajúcich z rozdielov medzi napadnutým riešením podľa nároku č. 2 a dokumentom D1 v podstate nie je možné určiť v prípade výhrevnosti a vlhkosti (podobne ako to bolo v porovnaní s nárokom č. 1), pretože je zrejmé, že tuhé druhotné palivo definované podľa dokumentu D1 nejakú výhrevnosť a vlhkosť jednoznačne má, keďže ide o základné parametre každého paliva, avšak tieto v dokumente D1 len nie sú konkrétne uvedené.

Čo sa týka technických účinkov vyplývajúcich z rozdielu medzi napadnutým riešením a dokumentom D1 v tom, že v dokumente D1 nie sú definované hraničné hodnoty Cl a Hg pre jednotlivé druhy odpadov použitých na tuhé druhotné palivo možno uviesť, že obsah kritických znečisťujúcich látok by sa mal sledovať už pri jednotlivých druhoch odpadov a limitné hodnoty obsahu znečisťujúcich látok by nemali byť prekročené. Uvedené by teda malo platiť aj pri napadnutom riešení a aj pri dokumente D1.

Vychádzajúc z uvedeného možno za objektívny technický problém riešený v nároku č. 2 stanoviť vytvorenie alternatívneho tuhého druhotného paliva spĺňajúceho stanovené podmienky a obsahy škodlivín.

Na posúdenie splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti vzhľadom na stav techniky a vzhľadom na definovaný objektívny technický problém je ďalej potrebné určiť, či by odborník v danej oblasti techniky čeliaci danému objektívnemu technickému problému priamo uplatnil poznatky odvodené z namietaných dokumentov na vyriešenie tohto problému, teda či by zrejším spôsobom zmenil alebo upravil najbližší stav techniky v očakávaní vyriešenia objektívneho technického problému.

Kvalitatívne parametre druhotného paliva z odpadového dreva a to vrátane výhrevnosti a vlhkosti sú napr. uvedené v namietanom dokumente D4, kde v tabuľke uvedená vlhkosť druhotného paliva je max 25%. Majiteľ vo svojom vyjadrení k dokumentu D4 uviedol, že v dokumente D4 sú uvedené parametre tuhého druhotného paliva o veľmi vysokej výhrevnosti viac ako 44,5 GJ/t, pričom sa tu neuvádza z čoho a akým spôsobom bolo vyrobené, z čoho podľa majiteľa nie je možné zovšeobecniť, či je toto jediný variant stavu techniky. V tejto

súvislosti je nutné uviesť, že tento dokument uvádza maximálnu vlhkosť druhotného paliva z odpadového dreva, a teda uvádza existujúci parameter, ktorý je v danej oblasti techniky známy a nie je podstatné z akého odpadového dreva a akým spôsobom bolo tuhé druhotné palivo vyrobené, keďže ide o všeobecnú požiadavku na takéto palivo, a tak je definovaná aj v nároku na ochranu č. 2.

Ďalej podľa druhého nároku na ochranu jednotlivé druhy použitých odpadov majú vlhkosť maximálne 55%. V dokumente D9, tzn. V STN je priamo určená vlhkosť štiepky a pilín ako druhu použitého odpadu do 55%, a teda ide o zrejmu požiadavku uvedenú priamo v norme.

Čo sa týka závislosti parametra vlhkosti voči výhrevnosti, aj táto závislosť je napríklad uvedená v dokumente D9 pre listnatú štiepku (slovenská technická norma). Majiteľ v tejto súvislosti uviedol, že tento dokument nemožno zobrať ako relevantnú námietku, pretože špecifikuje výrobky z dreva, ale nedefinuje stav techniky zhodnocovania zvyškov z rôznych novodobých spôsobov spracovania biomasy. S uvedeným tvrdením majiteľa nie je možné sa stotožniť, pretože ide o porovnanie dvoch parametrov pri listnatej štiepke, ktoré preukazujú vzťah medzi vlhkosťou a výhrevnosťou listnatej štiepky, a teda ide o odpadové drevo rovnako ako v nároku č. 2.

Ako už bolo spomenuté pri hodnotení nároku na ochranu č. 1 v dokumente D1 sú uvedené všetky požiadavky na tuhé druhotné palivo, pričom stále platí aj to, že obsah uvedených kritických znečisťujúcich látok je potrebné sledovať už pri jednotlivých vstupných druhoch odpadov a tieto limitné hodnoty obsahu znečisťujúcich látok (Cl a Hg) by nemali byť prekročené, pretože na výrobu druhotného paliva možno použiť len odpad, ktorý sa nesmie zmiešavať s iným palivom alebo surovinou s cieľom znížiť obsah znečisťujúcej látky a takto dosiahnuť kvalitatívne požiadavky ustanovené pre druhotné palivo (§6b ods. 1 písm. c) dokumentu D1a).

Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že majiteľ v nároku na ochranu č. 2 definoval tuhé druhotné palivo z dreveného odpadu, ktoré špecifikoval rovnakými limitnými hodnotami parametrov škodlivín, ako sú uvedené v dokumente D1, resp. D1a, pre rovnaký druh odpadu, a teda len ich do svojho riešenia prevzal. Z týchto dokumentov je tiež zrejmé, že hraničné hodnoty obsahu Cl a Hg musia spĺňať aj jednotlivé druhy použitých odpadov, z ktorých sa tuhé druhotné palivo skladá. Čo sa týka výhrevnosti a vlhkosti tohto paliva je nutné uviesť, že údaje z namietaného dokumentu D4 a D9 patria do rozsahu požadovaných parametrov tuhého druhotného paliva vyrobeného z rôznych prúdov odpadového dreva definovaného v nároku na ochranu č. 2.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že tuhé druhotné palivo podľa 2. nároku na ochranu nie je vzhľadom na namietaný dokument D1 a D1a v spojení s dokumentami D4 a D9 výsledkom vynálezcovskej činnosti, pretože z uvedených dokumentov vyplýva pre odborníka v danej oblasti techniky zrejším spôsobom.

Podľa ďalšieho nezávislého nároku na ochranu, nárok č. 9 sa spôsob výroby tuhého druhotného paliva vyznačuje tým, že na výrobu sa vyberajú vhodné prúdy odpadov alebo zmesi prúdov odpadov, odoberú sa reprezentatívne vzorky odpadov na vstupné analýzy výhrevnosti, hodnoty mediánu a 80. percentilu obsahu Cl a Hg, pričom na výrobu sa použijú len tie prúdy odpadov s výhrevnosťou vyššou ako 5 MJ.kg^{-1} , ktorých medián a 80. percentil v prípade odpadového dreva sú pre obsah Cl nižšie ako 250 mg.kg^{-1} , resp. 300 mg.kg^{-1} v prepočte na sušinu odpadu a Hg $0,05 \text{ mg.kg}^{-1}$, resp. $0,075 \text{ mg.kg}^{-1}$ v prepočte na sušinu odpadu, alebo v prípade iných odpadov obsahy v prepočte na výhrevnosť pre Cl 100 mg.MJ^{-1} , resp. 150 mg.MJ^{-1} a Hg $0,02 \text{ mg.MJ}^{-1}$, resp. $0,03 \text{ mg.MJ}^{-1}$, ďalej sa ich zmesi alebo samostatné prúdy odpadov podľa účelu použitia fyzikálno-mechanicky upravujú a nakoniec sa z vyrobenej dávky max. 1500 t odoberú reprezentatívne vzorky, uskutoční sa chemická analýza a ako tuhé druhotné palivo sa použijú len tie dávky, ktoré spĺňajú všetky kritériá tuhého druhotného paliva podľa nárokov 1 alebo 2.

Pri posudzovaní novosti nároku na ochranu č. 9 voči namietaného dokumentu D1 bolo konštatované, že dokument D1 obsahuje všetky znaky riešenia podľa nároku na ochranu č. 9, okrem toho, že podľa nároku č. 9 sa pri vstupnej analýze prúdov odpadov nezisťujú hodnoty mediánu a 80. percentilu obsahu všetkých znečisťujúcich látok, ale len vo vzťahu k obsahu Cl a Hg a tiež určenia požadovanej výhrevnosti prúdov odpadov nad 5 MJ.kg^{-1} .

Čo sa týka stanovenie technických účinkov v prípade požadovanej výhrevnosti vyplývajúcej z rozdielov medzi napadnutým riešením podľa nároku č. 9 a dokumentom D1 nemožno určiť, pretože je zrejmé, že tuhé druhotné palivo definované podľa dokumentu D1 nejakú výhrevnosť jednoznačne má, keďže ide o základný parameter každého paliva, avšak tieto v dokumente D1 len nie sú konkrétne uvedené a nie je ani uvedená konkrétna voľba znečisťujúcich látok vo vzťahu k obsahu Cl a Hg pri vstupnej analýze odpadov.

Vychádzajúc z uvedeného možno za objektívny technický problém riešenia v nároku č. 9 stanoviť alternatívny spôsob výroby tuhého druhotného paliva spĺňajúceho stanovené podmienky a obsahy škodlivín.

Ako uviedol majiteľ v opise k napadnutému úžitkovému vzoru (Podstata technického riešenia, str. 3, riadok 18 až 20 a riadok 54 až 55) „Primárnym opatrením vo výrobe tuhého druhotného paliva je, že každý prúd odpadov aj pred zmiešaním musí samostatne spĺňať uvedené požiadavky a nijaký prúd odpadov sa nesmie zmiešavať s iným prúdom odpadov s cieľom, aby zmes splnila uvedené limity“ ... „Na výrobu tuhého druhotného paliva sa použije zmes takých odpadov, ktoré samostatne majú výhrevnosť vyššiu ako 5 MJ/kg...“ Uvedené primárne opatrenie vyplýva z dokumentu D1.

V súvislosti s uvedeným je možné zopakovať to, čo už bolo povedané v prípade posudzovania nárokov na ochranu č. 1 a 2 v súvislosti s dokumentami D7, D8 alebo s dokumentom D13, že tieto uvádzajú výhrevnosti rôznych druhov tuhých palív, ktoré sa pohybujú nad 5 MJ/kg, obvykle v rozmedzí 25 až 35 MJ/kg.

Na základe uvedeného je teda možné konštatovať, že majiteľ vo svojom riešení spôsobu výroby tuhého druhotného paliva podľa nároku na ochranu č. 9 vychádzal z dokumentu D1 a v podstate prevzal znaky riešenia z tohto dokumentu, pričom v prípade výhrevnosti vychádzal z rozsahu bežnej výhrevnosti palív, podobne ako to bolo odôvodnené v prípade posúdenia vynálezcovskej činnosti nárokov na ochranu č. 1 a 2. Je tiež zrejmé, že z pohľadu efektivity výroby tuhého druhotného paliva je snahou odborníka v danej oblasti techniky vyhnúť sa použitiu takých prúdov odpadov, ktorých je výhrevnosť nízka napr. pod 5 MJ/kg.

Znak nároku na ochranu č. 9, že sa pri vstupnej analýze prúdov odpadov nezisťujú hodnoty mediánu a 80. percentilu obsahu všetkých znečisťujúcich látok, ale len vo vzťahu k Cl a Hg by odborník riešiaci stanovený technický problém preferoval v prípade vyhnutiu sa potenciálnym rizikám, zisťovať hodnoty obsahu všetkých znečisťujúcich látok v každom jednotlivom prúde odpadov. Alternatívne si síce odborník môže zvoliť prístup, že v jednotlivých prúdoch bude zisťovať hodnoty obsahu len niektorých znečisťujúcich látok (ako je to v nároku 9), avšak sa tak vystavuje riziku, že sa na výrobu tuhého druhotného paliva použijú aj také prúdy odpadov, v ktorých obsahy niektorých znečisťujúcich látok budú vysoké a môže tak získať tuhé druhotné palivo nevyhovujúce predpísaným požiadavkám limitných hodnôt obsahu znečisťujúcich látok. Pokiaľ ide o konkrétnu voľbu iba Cl a Hg, nie je z úžitkového vzoru zrejmé, že by táto voľba bola spojená s nejakým neočakávaným alebo prekvapujúcim účinkom ako napríklad, že by prihlasovateľ zistil, že existuje závislosť medzi obsahom Cl a Hg a obsahom ostatných znečisťujúcich látok v odpadoch (napr. že pokiaľ v odpadoch nie je prekročený povolený obsah Cl a Hg, s istotou alebo s veľkou pravdepodobnosťou nie je v takomto odpade prekročený ani povolený obsah žiadnej inej znečisťujúcej látky). Nič takéto však úžitkový vzor neuvádza. Výber špecificky iba zisťovania obsahov Cl a Hg vo vstupných prúdoch odpadov je preto možné považovať iba za jednu zo zrejmych alternatív, ktorá nie je spojená so žiadnym špeciálnym účinkom, ktorý nie je pre odborníka zrejмый.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že spôsob výroby tuhého druhotného paliva podľa 9. nároku na ochranu nie je vzhľadom na namietaný dokument D1 v spojení s dokumentami D7, D8 alebo s dokumentom D13 a všeobecnými vedomosťami odborníka v danej oblasti techniky výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Podľa závislého nároku na ochranu č. 10 sa spôsob výroby tuhého druhotného paliva podľa nároku č. 9 vyznačuje tým, že technické riešenia výroby sú založené na suchých procesoch fyzikálno-mechanickej úpravy, ktorá podľa vstupných odpadov a požadovaných parametrov paliva pozostáva najčastejšie z drvenia odpadu, vytriedovania železničných kovov magnetickou separáciou, vytriedovania ďalších nežiaducich zložiek vzduchovými, balistickými a diskovými separáciami, alebo inými technikami na triedenie odpadov suchým spôsobom a mletím na požadované rozmery zrna.

Tento nárok na ochranu sa v podstate zaoberá fyzikálno-mechanicou úpravou použitých prúdov odpadov,

definovaných svojimi vlastnosťami v nároku na ochranu č. 9.

Nárok na ochranu č. 10 preberá všetky znaky nároku na ochranu č. 9, a teda za najbližší stav techniky možno ako v prípade nároku na ochranu č. 9 tiež považovať dokument D1.

Dokument D1 sa však nezaobera konkrétne fyzikálno-mechanickou úpravou použitých prúdov odpadov, definovaných svojimi vlastnosťami v nároku na ochranu č. 9, ktoré definuje nárok na ochranu č. 10. Touto problematikou sa však zaoberá namietaný dokument D6. V tomto dokumente ide o podnikateľský „zámer“ na „Linku na mechanicko-biologickú úpravu - zhodnocovanie zmesového komunálneho odpadu na získanie podrvenej druhotnej suroviny TAP“. Je tu popisovaný postup úpravy zmesového odpadu, podľa ktorého je primárne podrvený odpad šikmým pásovým dopravníkom vyneseneý na diskový separátor, pred ktorým je umiestnený magnetický separátor na vytriedovanie kovov. Po separácii na diskovom separátore je organická časť odpadu pomocou pásového dopravníka premiestnená na hviezdicový separátor, ktorého súčasťou je vzduchový odlučovač, ktorý na princípe odfúkavania odlúči ľahké kúsky odpadu. Materiál zbavený organických častí odpadu je pomocou pásového dopravníka premiestnený na balistický separátor, ktorý slúži na separáciu jemnej a ťažkej frakcie odpadu. Odseparovaná a vytriedená jemná frakcia odpadu je vytriedovaná do kontajnera, ťažká frakcia je dopravená pomocou pásového dopravníka na skládku. Tretia frakcia je dopravená do sekundárneho jemného drviča, ktorého výstupom je podrvená druhotná surovina. Hlavnou zložkou podrvenej druhotnej suroviny v dokumente D6 sú textilné látky, vlákna, papier, zmesné plasty, pet fľaše, drevo a drevené materiály.

Pri porovnaní riešení podľa nároku na ochranu č. 10 s namietaným dokumentom D6 možno uviesť, že znaky – spôsoby úpravy tuhého druhotného paliva v nároku na ochranu č. 10 a v dokumente D6 sú rovnaké. V oboch riešeniach sa rovnako použije drvenie a mletie odpadu, vytriedovanie kovov magnetickou separáciou, vytriedovanie iných nežiaducich zložiek vzduchovými, balistickými a diskovými separáciami, alebo inými technikami na triedenie odpadov suchým spôsobom. Ako už bolo uvedené nárok na ochranu č. 10 je však závislý na nároku č. 9 a teda preberá všetky jeho znaky, ktoré však dokument D6 neobsahuje.

Na základe všetkých uvedených skutočností možno konštatovať, že z porovnania nároku na ochranu č. 9 vyplýva, že riešenie podľa tohto nároku nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti. Znaky nároku na ochranu č. 10 závislého na nároku č. 9 sú všetky uvedené v namietanom dokumente D6, a teda medzi znakmi závislého nároku č. 10 a riešením podľa namietaného dokumentu D6 nie sú žiadne technické rozdiely. Možno teda konštatovať, že uvedené riešenie podľa nároku č. 10 v spojení s nárokom na ochranu č. 9 vyplýva priamym spôsobom z namietaného dokumentu D1 v spojení s dokumentami D6, D7 a D8 alebo D13, a teda ani nárok č. 10 nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Posledný nezávislý nárok na ochranu č. 11 je definovaný nasledovne:

Použitie tuhých druhotných palív podľa nárokov 1 až 8, v dezintegrovannej sypkej forme alebo vo forme brikiet a peliet buď ako hlavné palivo alebo ako prímies k hlavnému palivu v podiele od 1 % do 50 % hmotnostných vo fluidných kotloch, roštových kotloch a priemyselných peciach, alebo v pyrolýzách, splyňovacích, či plazmových zariadeniach.

Všetky znaky uvedené v nároku na ochranu č. 11 predstavujú znaky dávno známe a bežné nielen medzi odborníkmi v danej oblasti techniky ale aj medzi laickou verejnosťou. Z predložených namietaných materiálov možno uvedené znaky nájsť napríklad v dokumente D16 (výroba peliet a brikiet spoločnosťou BIOPEL), v dokumente D1 (príloha 3a časť II-spaľovacie zariadenia), či v dokumente D18 (pelety, brikety, str. 14-15, spaľovacie zariadenia od str. 16).

Na základe uvedeného je teda možné konštatovať, že majiteľ vo svojom riešení použitia tuhých druhotných palív vychádzal zo všeobecne známych poznatkov v danom odbore techniky, a preto možno konštatovať, že použitie tuhých druhotných palív podľa 11. nároku na ochranu nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Na základe uvedených skutočností je možné konštatovať, že napadnutý úžitkový vzor nespĺňal v čase jeho zápisu podmienky ochrany podľa ustanovení § 4 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch, keďže nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto

rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov možno proti tomuto rozhodnutiu podať na úrade rozklad v lehote 30 dní od jeho doručenia. Včas podaný rozklad má odkladný účinok. Toto rozhodnutie možno, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, preskúmať správnym súdom na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Marek Samoš
podpredseda

Doručiť:

LITVÁKOVÁ A SPOL.
Patentová a známková kancelária
Sliachska 1/A
831 02 Bratislava

Ing. Ján Gondáš
A.Jiráska 2473/31
984 01 Lučenec 1